

437

שבע אורות

השקפה רוחנית על

ההגות של אדמו"ר מברסלב על חנוכה

יום פרשת

מקץ - חנוכה

תשפ"ו

תפילות

תפלה על זריקת יוסף לבור

רבונו של עולם כל יכול, בזכות שזרקו את יוסף לבור שמים אין בו אבל נחשים ועקרבים [יש בו], והנחשים והעקרבים פרחו ממנו ולא נשכו אותו, בזכות זה זכה יוסף למלכות על כל-העולם בלו. כי מצרים או מלכה על כל-העולם בלו, וכל-העם באים מצרימה לשבר בר [על-פי בראשית מא, נז], ויוסף אמר לרשם את שמות האנשים הנכנסים למצרים, וכשהגיעו עשרת האחים דרך עשרה שערים רשמו את שמותם של כל-אחד ואחד; ראובן בן-יעקב, שמעון בן-יעקב, לוי בן-יעקב, יהודה בן-יעקב... ועל-ידי-זה יכלו להביא את בלם ליוסף, ואז יוסף שאל אותם: למה נכנסתם דרך עשרה שערים ולא בשער אחד? סימן שבאתם לרגל את הארץ. ואז היו צריכים לגלות לו את האמת, שבנכם נחטף למצרים והוא מן החטופים, ובלם באו עם בובעים בדוריים על-מנת לשחרר אותו. ושאל אותם יוסף: עד איזה סבום אתם מוכנים לשלם? ואמרו לו: כל-סבום שפועולם! ואז שאל אותם יוסף: ואם לא יסבימו לשחרר אותו בעד שום סבום שפועולם? אמרו לו האחים: שעל-מנת זה באנו — להרג ולהרג. אמר להם יוסף: הוא אשר אמרתי מרגלים אתם [על-פי בראשית מב, יד], ובאתם להתריב את כל-מצרים.

כי אומר המדרש תנחומא בויגש: שכל-אחד מהם יכול להתריב עשרה מדינות. כי יהודה שלח את נפתלי לספר כמה שוקים יש, אמר לו נפתלי "12", אמר יהודה: אני לוקח שלשה, ואתם כל-אחד — אחד. אמרו לו האחים: מצרים אינה בשכם, בשכם באו כל-הערים להלחם אתנו, וכעת אם נחריב את מצרים — יבאו כל-העולם בלו. אמר להם יהודה: אין שום פחד, ונלחם וננצח את כל-העולם

בלו! מיד נתן יהודה שאגה, וקפץ חושים בן־דן מחברון למצרים, כי היו צריכים מגן ועבשיו הם רק 9 חסר להם אחד, ולכן שאג יהודה בקול גדול עד שישמעו את השאגה בחברון, ועל־ידי־זה קפץ חושים בן־דן למצרים, ונשלם המגן. ואז צעק יהודה צעקה גדולה ועצומה, כמו שכתוב "שאגת אריה וקול שחל ושני כפירים נתעו" (איוב ד, י), ונתן יהודה שאגה שניה ונהפכו כל־ראשי הגבורים של יוסף ופרעה לאחוריהם ולא חזרו למקומם הראשון לעולם. אבל כיון שנהג יוסף בשררה על אחיו נתמעטו לו 10 שנים וחי רק 110 שנה.

ועבשיו, כדי לתקן כל־זה חיבים ליסע מדי לילה ולילה ליוסף הצדיק, ולומר שם תקן הכללי לבפר על מכירת יוסף, וכמו שאמרו האחים "אבל אשמים אנחנו על אחינו אשר ראינו צרת נפשו בהתחננו אלינו" [בראשית מב, כא].

ואז שאל יוסף את בנימין: יש לך בנים? אמר: כן. ושאל אותו יוסף: כמה? וענה בנימין: עשרה. ושאל יוסף: ומה שמות? וענה בנימין: "בלע" — [על־שם יוסף] שנגלע בין האמות, "אשבל" — [על־שם יוסף] שנשבה בין האמות, "בקר" — [על־שם יוסף] שהיה לי בכור, "גרא" — [על־שם יוסף] שנעשה גר בין האמות, ו"נעמן" — [על־שם יוסף] שהיה הכי נעים שבעולם, ו"אחי" — [על־שם יוסף] אחי, ו"ראש" — [על־שם יוסף] שהיה ראש שלי, "מפים" — [על־שם יוסף] שהיה הכי יפה שבעולם, "חפים" — [על־שם יוסף] שלוא ראיתי בחפתי והוא לא ראה בחפתי, ו"ארד" — [על־שם יוסף] שירד בין האמות.

ובעת, על־ידי הנסיעה ליוסף הצדיק מדי יום ביומו בכל־לילה ולילה, מכפרים לכל־עם־ישראל על החטא הנורא של מכירת יוסף.

מתוך הספר

"תפלות לדרכים ולמקומות הקדושים"

העתידי לראות אור בקרוב א"ה

באדיבות העלון "ה' הוא האלקים ה' הוא האלקים ה' הוא האלקים"

החלק מהשיעורים
באדיבות קו המידע
*9148

- תפלה על צריקת יוסף לבזר..... 2
כנס חנוכה התאחדות האברכים ליל שישי פ וישב תשפו באולם התפילות 4
שיעור קידושא רבה שבת קודש וישב תשפ"ו..... 36
והתקדשתם: כל הגמרא והתפילה – זה לנצח את התאוה הידועה 45
הפרשה: התגלות הצדיק האמת..... 46

חלק מהשיעורים
באדיבות קו המידע
*9148

בשער: מורינו הרב מדליק
נר חנוכה ממורפסת ביתו
לכיוון רחבת התפילות

שיעורים

כנס חנוכה התאחדות האברכים ליל שישי פ וישב תשפו באולם התפילות

נכתב לבקשת מורינו הרב שליט"א

חמור? שבו לכם פה עם החמור,
אלא [אליעזר] הוא התקרב בגיל 17,
עכשיו אברהם 137, 120 שנה
הוא נמצא אצל אברהם אבינו,
אתה עוד לא רואה אש? אם אתה
לא רואה אש אתה היית חמור
ונשאת חמור.

[אליעזר] אתה הבן של נמרוד, כתוב
בתרגום יונתן², הבן של נמרוד,

אברהם קורא לאליעזר חמור בן
חמור¹, חמור בן חמור הוא קורא
לו, היית חמור ונשאת חמור, אם
אתה לא רואה אש אתה חמור.

המשגיח של ברנוביץ, ליטאי, ר'
ישראל המשגיח של ברנוביץ, יש
ספר עקבי ישראל, צריכים לקנות
אותו, עשר שקל, [שהוא שואל] מה
אדם לא רואה אש הוא נקרא

מראי מקומות והערות

מדרש תנחומא, בראשית פרשת וירא כג
וירא את המקום מרחוק. אמר לו ליצחק,
רואה אתה מה שאני רואה. אמר לו: אני רואה
הר נאה משבח וענו קשור עליו. אמר לנערי,
רואין אתם כלום. אמרו לו: אין אנו רואין אלא

מדרש תנחומא, בראשית פרשת וירא כג
וירא את המקום מרחוק. אמר לו ליצחק,
רואה אתה מה שאני רואה. אמר לו: אני רואה
הר נאה משבח וענו קשור עליו. אמר לנערי,
רואין אתם כלום. אמרו לו: אין אנו רואין אלא

² תרגום יונתן על בראשית, פרק יד

זה כולם הולכים הביתה, שש
כבר גמרו הדלקת נרות אחרי
מעריב, מה עושים משש עד 12?
משחקים פינג פונג, כדורגל?
בסדר, אז שעה פינג פונג שעה
כדור רגל, נשאר עוד ארבע שעות
אז שילמדו תרגום יונתן מה יכול
להיות, וישב, חיי שרה.

והגר הייתה נכדה של נמרוד, היה
להם כולם יחוסים טובים, היא
הייתה בת פרעה כל זה אומר
התרגום יונתן.

מה אכפת לכם ללמוד תרגום
יונתן? עכשיו חנוכה ברבע
לחמש מדליקים נרות במרפסת
בציבור, בחמש נגיד ברכו אחרי

מראי מקומות והערות

ובית אבא ועלית עמך לארע נוכריתא וכדון
בגין דלא הוינא ילדא חררית אמת' ויהבתה
למשכוב בעיטפך וחמת ארום עברית ויתבו
איכרי באנפיה וכדון יתגלי קדם יי עולבני
ויפרוס שלמיה בניי ובינך ותתמלי ארעא מינן
ולא נצטרך לבנהא דהגר ברת פרעה פר נמרוד
דטלקה לאתונא דנורא.

(יד) וכד שמע אברם ארום אשתבי אחיו וזין
ית עולימוי דחניך לקרבא מרביני ביתיה ולא
צבו למהלכה עימיה ובחר מנהון ית אליעזר פר
נמרוד דהנה מתיל בגבורתיה ככלהון תלת
מאה ותמנסר ורדף עד דן.
תרגום יונתן בראשית, פרק טז
(ה) ואמרת שרי לאברם כל עולבני מינך
דהוינא רחיצא דתעבד דיני דאנא שבקית ארע

אליעזר עשה תשובה אמיתית, הוא בא לשובו בנים עשה תשובה, המדרש אומר [שאליעזר] זה היה כנען ממש³, שם [בן נח] חי 600 שנה, אחיו היה חם, כולם חי 600 שנה.

אדם לא ראה אש, הוא לא רואה אש אז קוראים לו חמור בן חמור, חמור בן חמור, אם אתה אצל אברהם אבינו אתה בשובו בנים ולא רואה אש סימן שהיית חמור

כתוב ותקח שרה את הגר שפחתה אז אומר התרגום הגר שפחתה היא הייתה בת פרעה, פרעה אמר אני רוצה שהבת שלי תתחנך אצל אברהם אבינו, הוא עצמו היה הבן של נמרוד כך אומר התרגום יונתן, (איך הוא יודע? לא יודע, אולי מישהו אמר לו...), ואחרי זה הוא אומר גם כן שאליעזר גם היה הבן של נמרוד, היה לו ילדים טובים דווקא ילדים חמודים.

מראי מקומות והערות

¹ ועל ידי נשירת אותו צדיק באמונה יצא מכלל ארור לקלל ברוך.

³ בראשית רבה, פרשה ס', פסקה ז'
אמר רבי יוסי בן רבי דוסא פנעו הוא אליעזר,

ונשאר חמור, אדם כבר נמצא
בשובו בנים 50 שנה ---

פתחנו את זה בתשל"ח, דרור
צנעני התיישב לי בחדר תשל"ח,
בחדר הקטן שם בדירה של
הסטייפלר ברשב"ם 23 התיישב
עשה שביתה אמר זה הבית שלי,
תעוף מפה, אז על המקום באו
עשו חברה, תוך שבוע הגיעו
עשרה, לא היה מקום, עשרה,
יכול להיות שהוא גם ישן בחדר,
לא יודע, הוא עזב את
האוניברסיטה, היה

באוניברסיטה עזב את
האוניברסיטה, רחל בולטון
הביאה אותו ליצחק גינזבורג,
עכשיו (- אחר כך) היא אמרה לו
עכשיו יש דבר יותר גבוה, תבוא
לרב ברלנד תראה דברים שלא
ראית בחיים, פתאום שדות,
פתאום כל לילה בשדה, תיקון
חצות, דברים כאלה לא רואים
אצל גינזבורג, לא חצות, לא
שדות, אולי הוא יודע לנגן על
הפסנתר אבל חוץ מזה לא רואים
שום דבר, תבוא תראה דברים, אז
הגיעו משה שווילי ושלוש ארוש,

רחל בולטון הביאה את כולם,
משה שווילי והיינו נוסעים עם
שלוש ארוש והיינו אומרים חצות
עם הפנסים, הוא היה מדליק את
הפנסים של האוטו והיינו אומרים
חצות שעתיים עם כל הניגונים
וכלם התחילו, ראו שדות, לא
ידעו בחיים שיש כזה דבר,
וטעמו, תמיד חשבו שלהיות
חרדי זה להיות מרובע כזה, בתוך
כזה כונניה, קוראים לזה כונניה
ולא לראות את השמים ולא
לראות את השמש ולא לראות
שום דבר, פתאום שדות, נוסעים
קברי צדיקים, מערת אליהו.

עכשיו היינו במערת אליהו,
יצאנו בארבע, צריכים לנסוע
בכביש החוף זה חצי שעה פחות
הוא נסע בכביש מס' 6, אני
חיפאי אני יודע איך נוסעים
לחיפה, זה על החוף זה רחוב
אלנבי זה חוף הים, צריכים לנסוע
על כביש החוף דרך נתניה,
קיסריה, עתלית, זה חצי שעה
פחות, כביש מס' 6 זה יותר 20
ק"מ מכביש החוף אבל אין שם
פקקים כל כך, אבל ארבע בבוקר

אז [אברהם] הוא קורא לו חמור בן חמור הוא קורא לו, היית חמור נשאת חמור, אדם נמצא בשו"ב בנים הוא צריך לראות אש מהשמים.

נוסעים ליונתן בן עוזיאל צריכים לראות אש⁴, יונתן בן עוזיאל צריכים לראות את האש, יונתן בן עוזיאל, כל עוף הפורח נשרף, ר' זירא נכנס פעם בשלושים יום לאש, הוא כל יום, הוא לומד תורה מוקף באש, ובאדרא היה מוקף באש, כל הזהר ואפילו בפטירה הוא היה מוקף באש וגם ר' נפתלי כץ (- בעל הסמיכת חכמים) היה מוקף באש ביום הפטירה, כולם היו מוקפים באש, כל הצדיקים היו מוקפים באש.

הגמרא אומרת על רב פפא שר' יהושע בן לוי, רב פפא היה מוקף באש אי אפשר היה להיכנס⁵,

אין בשום מקום פקקים, אפשר לנסוע בכביש החוף מגיעים תוך שעה, אפשר להגיע אפילו בתוך שעה למערת אליהו, יש שם מעליות בתוך מערת אליהו, שני מעליות יש שם, בחזרה כבר ירדנו במעלית, (הגענו שהיה סגור, הוא אמר) הרב ברלנד הגיע אני חייב להכניס אותו, אז מערת אליהו, ולמעלה קבור אלישע, סטלה מריס.

מראי מקומות והערות

אמר ליה: שבקי תלתין יום עד דנהדר תלמודאי. דאמרי: אשרי מי שפא לכאן ותלמודו בידו. שבקיה, לבתר תלתין יומין אול איתחזי ליה. אמר ליה: אחוי לי דוכתאי. אמר ליה: לחיי. אמר ליה: הב לי ספינה דלמא מבצתת לי באורחא. אמר ליה: כתבך בצית למיעבד לי? אמר ליה: אייתי ספר תורה וחזי

⁴ סופה כח ע"א

אמרו עליו על יונתן בן עוזיאל בשעה שישב ועוסק בתורה כל עוף שפורח עליו מיד נשרף.

⁵ כתובות עז, ע"ב

רבי חנינא בר פפא שושביניה הוה. כי הוה קא נחא נפשיה, אמרו ליה למלאך המות: זיל עביד ליה רעותיה. אול לגביה ואיתחזי ליה.

חברה של 'ילדי הצדיק'

נביא גמרא כתובות שצדיקים היו
מוקפים באש או חד בדרא או
שניים בדרא זוכים, על [-]
קוסטנטינר [רבי לייב מטרוסטינץ חמיו של
ר' יודל תלמיד רבינו] שהוא בא לרביה
לקרב את הבנים שלו⁶, כולם

מראי מקומות והערות

רבי לייב מטרוסטינץ, חותנו של רבי יודל,
בא אל רבנו בחלום, ובקש שיקרב את בניו,
(כמובא בספר פיראאות לקמה סימן צו;
הובא לעיל בח"א אות ריח), ואמר לו אז
בחלום: "רבי נחום מטשרנובל לקח עמו
לעולם האמת את הקרן משכר מעשיו
הטובים, אולם את הפירות השאיר כאן
בעולם, ומשום כך יש לבניו גדלה, והם רבנים
גדולים, אולם אני לקחתי עמי לעולם הבא גם
את הפירות, ומשום כך אין להם לבני שום
גדלה, על כן אבקשכם שתקורבו אותם
אלים", וכן הוה, שנתקורבו בניו לרבנו.

מי איכא מידי דכתיב ביה דלא קיימתייה. אמר
ליה: מי איפרקת בבצלי ראתו ואיעסקת
בתורה? ואפילו הכי, כי נח נפשיה אפסיק ליה
עמודא דנורא בין ידיה לעלמא. וגמרי דלא
מפסיק עמודא דנורא אלא לחד בדרא או
לתרין בדרא.

⁶ שיח שרפי קודש - חלק א רעט

אמר המעתיק: שמעתי שהצדיק רבי לייב
מטרוסטינץ זכרונו לברכה, בא אחר
הסתלקותו לאדמו"ר זצ"ל, ובקש אותו
שיקרב את בניו. וכן הוה, שנתקורבו כמעט כל
בניו לאדמו"ר זצ"ל.

שיח שרפי קודש - חלק ב שב

אותו לעץ, בדרך כלל זורקים את האנשים ישר לים אבל הוא כזה צדיק ר' לייב קוסטנטינר אז הרב חובל קשר אותו על עץ וככה הוא לא טבע וכל העיר ראתה עמודא דנורא כל העיר שם באיזמיר, לא יודע איזה עיר, לא זוכר, צריכים לראות מה כתוב, ראו עמודא דנורא.

בשמים יודעים שהרבה זה האמת, אומרים לרבה תקרב את הבנים, אז ר' יודל, הרבה קירב את ר' יודל הוא היה הנכד [אלי צ"ל: חתן] של [ר' לייב] קוסטנטינר.

אז [ר' לייב] היה עליו עמודא דנורא⁷, זה היה באיזמיר או שם בטורקיה, הוא נפטר באוניה והרב חובל הוריד אותו קשר

מראי מקומות והערות

ביום, ועליה עומד עמודא דנורא, והבינו שאיש קדוש הוא, וכבר צפו לזה, כי דר אצלם אדם צדיק וקדוש, ואז עליהם לפני פטירתו שלא ינחוו לקבור לידו שום אדם, אלא רק צדיק שיצאה עליו עמודא דנורא, ועתה שראו את עמודא דנורא על מוטתו קברוהו לצדו.

⁷ שיח שרפי קודש - חלק ב ש רבי לייב מסטרעסטינעץ, חותנו של רבי יודל, נפטר על הספינה בדרך שנסע לארץ ישראל, וכשהתקרב מלחי הספינה לעיר אחת בדרך נסיעתם, הניחווה על דף אחד, והורידוהו הימה, ונסעו להם הלאה לדרךם. לפתע הבחינו תושבי העיר בגופת אדם שצפה לה

[ר' לייב] הוא היה חברותא של הבעל שם טוב ור' יודל היה הנכד שלו, בא לרב'ה תקרב את הבנים שלי, כולם השאירו עשירות כל האדמוריים, רוז'ין זה עשירות ומלכות, אפילו המרכבה הייתה מצופה מזהב, אומרים שלא היה לו סוליות, שהוא עמד בשלג שעתיים הוא עמד קידוש לבנה והכל התמלא דם, מצד אחד המרכבה הייתה כולה זהב מצד אחד לא היה לו סוליות, הוא היה הולך בלי סוליות דורך על האבנים, אומרים שגם הסטייפלר היה הולך בלי סוליות, בחיים לא תיקן, היה הולך על אבנים על הכביש, אז [הרב'ה מרוזין רצה לומר] קידוש לבנה, הוא אמר שיוציאו אותו מבית הסוהר לקידוש לבנה, אז הוציאו אותו אז הכל התמלא דם, הכל קפא שם.

[לכאורה קשה] למה לא הולכים עם חרבות בחנוכה [זכר למלחמות שהיו]? זה צריכים, [הרי] היה מלחמה שלוש שנים? אלא על הגוף לא היה גזרה, מי שרצה להתיוון קיבל כסף וזהב כל אחד יכול להתיוון, כסף וזהב לקבל בשפע לא כמו פורים גזרה, היטלר אמר להרוג את כולם לא משנה מתבולל, הוא אמר שלושה דורות אבל הם החמירו, היו מהדרין מן המהדרין, הוא חשב זה חנוכה אז אפילו עשרה דורות, הוא אמר שלושה דורות רק אם הסבא יהודי אבל הם חיפשו לפני 400 שנה גם כן, מצאו בעיריות יש

אז הגמרא מספרת בדף ע"ז שכל הצדיקים היו מוקפים באש, ר' יהושע בן לוי היה מוקף באש, רב פפא מוקף באש הוא רצה גם כן מלאך המוות את החרב, אמר את החרב אתה לא תקבל.

[מנהיג סוריה], א שארע כבר הרג דרוזים הוא היה באמריקה הוא קיבל עוד יותר כוח, הוא כבר הרג אלף דרוזים מאז שהוא חזר מאמריקה ועכשיו הוא הולך להרוג את כל הכורדים, כמה שפחות, כל דרוזי פחות.

כי הדרוזים זה דת אחרת הם לא מאמינים באסלאם זה דת אחרת לגמרי, רק נביא יתרו, נביא יתרו יבוא יגאל את העולם, אצלם מוחמד כבר גאל את העולם ואצל הנוצרים אותו האיש גאל את העולם רק ההבדל בין המוסלמים, המוסלמים הכל

להם את כל הארכיונים לקחו את כל השמות לפני 400 שנה, עכשיו זה כבר 300 שנה אז הם מצאו איזה סבא מלפני עשר דורות סבא יהודי יאללה לאושוויץ אז הם היו מהדרין מן המהדרין הם הלכו לפי שיטת חנוכה.

כי כל חנוכה זה נגד ההלכה, א' אסור להילחם, אסור להילחם איך אתה יודע שתנצח? אסור להילחם, דבורה היה אסור לה להילחם צריכים לשים לה ולריאן (- כדורי הרגעה) בקפה, לשים לה בקפה אני לא יודע מה היא הולכת למלחמה עם א שארע

שלוש אלף אנשים, גם קורסים גשרים, אז [המוסלמים] זורקים אבנים על השטן וגם מתכפרים כל העוונות, פעם הלכו ברגל, היום יש אווירונים מגיעים תוך חצי שעה, שלושה ימים רוגמים את העמודים האלה אחד זה הגר השני, עוד שניים, ורוגמים את השטן, אבל אצלנו אין שטן אצלנו יש את יוסף הצדיק, יוסף הצדיק אז הוא.

אסור ושם (- בנצרות) הכל מותר זה ההבדל, אבל הם [אצל המוסלמים] יש שלושה עמודים אחד קוראים לו הגר, אני לא זוכר את השניים, צריך לדעת את השניים, עוד שני עמודים ורוגמים שלושה רוגמים אבנים אם פוגעת אבן במישהו אז הוא מיד זורק בחזרה נהיה פעולת שרשרת כמו אטום שזה נהיה שרשרת ואלף אנשים מתים, לפני עשר שנים [כשנת תשע"ה] מתו

זה ספר מוסר זה פשוט הרב'ה
אומר זה הכל סיפורים אחד
השאל חרב, חנוכה, עכשיו יש
הצגות הוא שייך ליוונים, הוא
צריך חרב לשעה זה הכל,
בינתיים הוא הלך לשירותים שם

כי באמת כולם אמרו לא כדאי
לברוא אדם, כתוב בגמרא
סנהדרין⁸.

אז נקרא כאן ברצ"א את כל
הסיפור על החרב⁹, קצות החושן

מראי מקומות והערות

⁸ סנהדרין לח, ע"א

אמר רב יהודה א"ר בשעה שבקש הקב"ה
לבראות את האדם ברא כת אחת של מלאכי
השרת אמר להם רצונכם נעשה אדם בצלמנו
אמרו לפניו רבש"ע מה מעשיו אמר להן כך
וכך מעשיואמרו לפניו רבש"ע (תהלים ח, ה)
מה אנוש כי תזכרנו וכן אדם כי תפקדנו
הושיט אצבעו קטנה ביניהן ושרפם וכן כת
שניה כת שלישית אמרו לפניו רבש"ע
ראשונים שאמרו לפניך מה הועילו כל העולם
כולו שלך הוא כל מה שאתה רוצה לעשות
בעולמך עשה

⁹ קצות החושן רצא, ס"ק ד

לא קבלתי עלי אלא שמירת דינר כסף. כת'
בהגהת מרדכי פ' הכונס ראובן ששאל סיף
משמעון שהיה לו במשכון מעכו"ם ושואל
ממנו ממון הרבה בעד הסיף שאבדו והשואל
לא ידע שהיה סיף יקר מצי אמר נטירות'
דסיף יקר לא קבלתי עלי כדאמרי' גבי נתן
דינר זהב לאשה וכמו חטין מחופין שעורין
וצ"ע עכ"ל.....

... ובתשובת גאוני בתראי סי' נ"ט שם כת'
דחייב לשלם במה שהעכו"ם מעליל עליו
מדיני דגרמי וכו' וכן הוא המנהג פה ק"ק
בריסק לפי הנשמע עכ"ל.

את כל המאה אלף דולר אפילו לא במאה שנה בעשר שנים.

על כל פנים חרב מזהב שווה מאה אלף דולר, חרב מקרטון שווה עשר שקל אז כל הקצות מדבר כאן ברצ"א אז הוא מביא אם משלמים חרב מזהב או לא חרב מזהב אז הוא מביא כאן שחכמי בריסק אמרו שצריכים לשלם זהב, לא להתקוטט עם הגוי, כל גאוני בתראי סימן נ"ט שמה שהעכו"ם מעליל עליו אפילו שזה עלילה וכן המנהג פה קהילת בריסק אז הוא מביא את כל שיטות בריסק.

אדם צריך להיות בריסקר, מקודם הרב'ה אומר תהיו ליטאים תהיו בריסקים אחרי זה תתחילו להיות ברסלבים אז תוכלו לראות עמודא דנורא עמוד אש.

אז פה הגמרא בכתובות מספרת על רב פפא שהיה מוקף בעמוד אש בפטירה שלו, אז היה ר' לייב קוסטנטינר היה עליו עמוד אש כל העיר ראתה את זה ואז קברו אותו שם ליד אותו צדיק ונפתלי

את החרב הוא חשב שזה קרטון מצופה בכסף, הביא לי חרב ענקית קרטון מצופה בנייר כסף בסוף זה היה זהב, הגוי אומר הגוי מעליל עליו אז הוא אומר אסור לריב עם גויים, חכמי בריסק, פה הוא מביא את כל חכמי בריסק ותשובות הגאונים שאפילו שידועים שזה עלילה צריכים לשלם את כל הזהב בשביל החרב, הוא אומר חרב מזהב תבדוק אותה, לא בדקת תשלם זהב, הקצות אומר לא, הקצות אומר שמשלמים הוא אומר זה מקרטון עשר שקל, במקום מאה אלף, הוא יכול לאסוף את זה בכותל, שעה אחת הוא הולך בכותל זה מאה שנה, זה מאה אלף מאה שנה כל שנה עושים אלף לחלק ל300 זה שלוש דולר, שלוש דולר ביום זה מספיק אז אפשר לשלם את כל המאה אלף, שלוש דולר ביום אוספים בכותל מבקשים שם משלושה שמגיעים מאמריקה, אפשר לבקש אפילו מאה דולר לא רק שלוש דולר ואפשר לשלם

כך קבור באיסטנבול מתחת לגשר זה חמש דקות משדה התעופה אם אין פקקים. אנחנו עכשיו בדף ע"ז ע"ב ר' יהושע בן לוי קפץ לתוך הגן עדן¹⁰ והוא מקודם ביקש את

מראי מקומות והערות

ליה: לחיי. אמר ליה: הב לי ספינא, דלמא מבעתת לי באורחא. יתבה ניהליה. כי מטא להתם דליה, קא מחוי ליה. שוור נפל להווא גיסא. נקטיה בקרנא דגלמיה. אמר ליה: בשבועתא דלא אתינא. אמר קודשא בריך הוא: אי איתשיל אשבועתא – ניהדר. אי לא – לא ניהדר. אמר ליה: הב לי ספינא. לא הוה קא יתיב ליה. נפקא בת קלא ואמרה ליה: הב ניהליה, דמיתבעא לבריתא. מכריז אליהו קמיה: פנו מקום לבר לינאי! פנו מקום לבר

¹⁰ כתובות עז, ע"ב

מכריז רבי יוחנן: האהרו מזבובי (של) בעלי ראתן. רבי זירא לא הוה יתיב בזיקיה. רבי אלעזר לא עייל באהליה. רבי אמי ורבי אסי לא הוו אכלי מביעי דההיא מבואה. רבי יהושע בן לוי מיכרך בהו ועסיק בתורה. אמר: "אילת אהבים ונעלת חן", אם חן מעלה על לומדיה, אגוני לא מגנא? כי הוה שכיב, אמרו ליה למלאך המות: זיל, עביד ליה רעותיה. אזל איתחיו ליה. אמר ליה: אחוי לי דוכתאי. אמר

החרב, תביא לי את החרב זה מפחיד אותי, חרב זה בטח עשר מטר גובה, מלאך המוות אומר זה הפרנסה שלי, לא מעניין אותי מהפרנסה שלך, אז הוא נשבע שהוא לא מחזיר לו את החרב והוא נשבע שהוא לא חוזר אז הלכו לבית דין של מעלה, הקב"ה פסק להחזיר את החרב והוא יכול להישאר בגן עדן.

אז אדם צריך להיכנס עם הגוף לגן עדן כמו בתיה בת פרעה, סרח בת אשר, עכשיו זה סרח בת אשר עכשיו זה הפרשה, ויגש, שהיא נכנסה עם הכינור כי מי שיאמר ליעקב שיוסף חי היה מת על המקום, מה, 22 שנה אתה מרמה אותי? אתה לא יודע שיוסף חי? יהודה לא ידע שיוסף חי? שמעון לא ידע שיוסף חי? לוי לא ידע שיוסף חי? אולי ראובן לא ידע, ראובן מסכן, הוא חשב שתוך שעה הוא יוציא אותו, היה בדיוק השקיעה, תשימו אותו בבור, הוא

הלך להגיד תיקון הכללי הוא חוזר כבר יוסף איננו, תוך שניה יוסף איננו, הוא לא יודע איך זה קרה, כמה קיבלו? זוג נעליים, בשביל זוג נעליים מוכרים בן אדם? ולמה הלכו בלי נעליים? למה אין להם נעליים?.

אלא האדמה היה קודש קודשים, ארץ ישראל זה קודש קודשים, עתיקא זה קודש קודשים זה בית המקדש של דורנו, אמר את זה הרבי מטהאש התפילות עולים רק דרך עתיקא רק דרך שובו בנים היום, שהכותל בידי הציונים אז הכותל היום זה שובו בנים, צריכים להושיב שם [בישיבה בעיר העתיקא] מאה בחורים לכל הפחות, כל האברכים ילכו ללמוד, יש פה אלף ישיבות שאין להם, כל יום נפתחת ישיבה חדשה, כל יום, יש בעלי תשובה ויש בחורים נושרים פותחים להם ישיבות, אין אולמות, [ולכן] רוצים לקחת את האולם של העתיקא, יש פה אלף

מראי מקומות והערות

קִשְׁת בְּיָמֶיךָ? אָמַר לֵיהֶ: הֵן. אִם כֵּן, אֵי אֶתָּה בֶּר לְיוֹאֵי. וְלֹא הָיָה, דְּלֹא הוּאֵי מִיָּדִי. אֶלָּא סָבַר: לֹא אֲחִיזִיק טִיבוּתָא לְנַפְשָׁא.

לְיוֹאֵי! אֲזַל, אֲשַׁכְּחִיה לְרַבִּי שְׁמַעוֹן בֶּן יוֹחָאִי דְהוּא יְתִיב עַל תַּלְתָּ עֶשְׂרֵי תַּקְטָּקֵי פִּיָּא. אָמַר לֵיהֶ: אֵת הוּא בֶּר לְיוֹאֵי? אָמַר לֵיהֶ: הֵן. נִרְאָתָה

חדשות, כל הסוגים בשביל כל סוגי הנערים כל סוגי הילדים, אחד רוצה פינג פונג אחד רוצה כדור רגל אחד רוצה טניס אחד רוצה כדור עף אחד רוצה כדור סל, מה שאתה רוצה, העיקר תשב שעה ותלמד, עכשיו יהיה חנוכה מה ישחקו כדור סל כדור עף? שש שעות, משש כבר גומרים את הכל אז שרים את הזמירות של חנוכה זה 20 דקות, ישירו גם פה

ראשי ישיבות רוצים את האולם של העתיקא, אז צריכים לראות שזה יהיה מלא [בבחורים של שובו בנים], אדם רוצה ללמוד ילך לעתיקא, במקום אולם התפילות ילמד בעתיקא, אם לא - יצטרכו להעביר את זה הלאה, זה רחמנות.

היום כל יום נפתחים איזה עשר ישיבות, כל יום עשר ישיבות

הפוך, תגיד אפרים בא מצד ימין ומנשה בא מצד שמאל, הבני יששכר שואל את זה, הבני יששכר, אגרא דכלה, הרי יוסף הוא לא רץ כמו שובו בנים רצים רצים רצים, הוא הולך לאט לאט בישוב דעת, אפילו משתחוה לפני שהוא נכנס אז הוא יכול להגיד לו תשמע יוסף תביא לי את אפרים מצד ימין ותביא לי את מנשה מצד שמאל.

אומר הבני יששכר¹¹ אי אפשר להזיז בן אדם, כל אדם יש לו את

במרפסת עשרים דקות ואחרי זה אנחנו מחכים עשר דקות (תפילת שמונה עשרה).

אם אדם לומד ליקוטי הלכות, אני לומד עם כל הבנות, אמא שלך מגיל ארבע אני לומד איתה ליקוטי הלכות, מגיע ארבע לוקחים את הילדה לומדים איתה, עכשיו יוסף הצדיק עכשיו חנוכה, ר' נתן מסביר מה זה יוסף הצדיק מה זה מנשה אפרים, הוא (יעקב) עושה ככה (שיכל את ידיו) למה אתה עושה ככה? הכל

❦ מראי מקומות והערות ❦

¹¹ בני יששכר מאמרי חדש מרחשון מאמר א, ד

המקום שלו, מנשה זה הבכור ואת כל בית אבי, שכחתי את אבא ברוך ה' שכחתי את אבא. (מבאר בהמשך את עניין זה).

[ומנשה נקרא כך כי] נשני אלוקים את כל עמלי, איך אדם יכול לשכוח את אבא שלו? הוא שוכח את אבא שלו, שמחה, שכחת את אבא שלך איזה יופי, שכחתי את אבא שלי, נשני אלוקים את בית אבי, זה נקרא במקץ, הרי כל פסוק יש מיליון קושיות מיליארד קושיות, מי שלומד פסוק בתורה ולא רואה מיליארד קושיות הוא לא מבין מה הוא קורא, שיגיד תהילים, מה זה שכחתי את אבא שלי, נשני אלוקים את כל עמלי

המדרש אומר ש[יוסף] הוא היה אוכל, יש לו עשרה אחים אז כל אחד סוּחב לו משהו, נותנים לו גלידה סוּחבים לו חצי גלידה, נותנים לו קרטיב אוכלים לו חצי קרטיב, נותנים לו ארטיק חצי ארטיק, עשרה אחים כל אחד חוטף משהו, שניצל, חצי שניצל, בורקס בלינצ'ס, מביאים לו בלינצ'ס עשרה בלינצ'ס כל אחד סוּחב לו בלינצ'ס אחד נשאר לו אחד, עכשיו הוא מגיע למצרים לבד אצל פרעה מביאים לו עשרה בלינצ'ס הוא אוכל את כולם,

מראי מקומות והערות

הבן ותתן מעדנים לנפשך, והא דכתיב וישם את אפרים לפני מנשה, היינו לענין הקדימה בזמן כי חינוך בית ראשון אשר היה בחדש המיוחס לאפרים הוא היה מוקדם בזמן, מה שאין כן החינוך של עתיד בחדש המיוחס למנשה הוא עתיד להיות אבל יתעלה במעלה יותר מכל הבתים, וזהו שתמצא שגם הבית ראשון נשלם במרחשון ולא חנוכה עד תשרי, ברוך המגיד מראשית אחרית, להיות האמת הוא דעיקר חשיבות הבית אשר יקויים לעד הוא הבית אשר יהיה חינוכו במרחשון, אבל יעקב אבינו שם את אפרים לפני מנשה, על כן המתינו בחינוכו עד חדש תשרי המתייחס לאפרים, הבן.

ובזה תבין הנאמר בברכת יעקב לבני יוסף וישלח ישראל את ימינו וישת על ראש אפרים וכו' שכל את ידיו כי מנשה הבכור (שם מוח יד), והנה כל המפרשים השתדלו להבין מהו הנתינת טעם כי מנשה הבכור, ואדרבא, ולפי הנ"ל יתכן שפיר, דקשה למה לא צוה יעקב ליתן את מנשה בשמאלו ואת אפרים בימינו, למה הוצרך לשכל את ידיו, אבל הוא באמת כי מנשה הבכור, והבנין העתיד החשוב מן כולם יהיה החינוך בחדש המיוחס לו חדש האמצעי, והוא יהיה בדגל האמצעי, לזה אמר הכתוב שכל את ידיו [ולא החליף את מנשה לשמאלו] כי [באמת] מנשה הבכור והוא בחשיבות, אבל שם את אפרים לפני מנשה לענין הקדימה כנ"ל וברכו בימינו מטעם הנ"ל

והכל הכשר בד"ץ הכל, במטוס הכל בד"ץ, שמו לו את המנה ויושב לידו גוי, טוב הוא הולך לשירותים הוא חוזר אחרי חמש דקות הוא אומר זה בשר שנתעלם מן העין, אם אתה לא השגחת על הבשר שניה הבשר אסור, טוב הוא יושב אבל הוא לא נוגע בבשר, הגוי שואל אותו למה אתה לא נוגע בבשר? תאכל, אני רואה שאתה לא אוכל מה זה יוסף הצדיק כאן שחטפו לו את האוכל? תאכל, הוא אומר יש אצלנו הלכה שאם אדם עזב את האוכל שניה אחת כבר אסור לו לגעת באוכל, אומר לו הגוי אני באמת החלפתי את המנות, אני

עשרה בורקס הוא אוכל את כולם, מביאים שניצל הוא אוכל את כולם, יש אוכל בשפע, פרעה נתן לו לאכול בשפע לא כמו אצל יעקב הכל בצמצום הכל שם, פרעה היה כזה שפע שאין אצל יעקב ואין מי שחוטף לו את האוכל באמצע והוא רק קם מהכיסא לרגע הוא הולך לשירותים הוא כבר לא מוצא שום דבר.

אחד היה באווירון אז הוא קם לשירותים כבר שמו לו את המנה, סיפור אמיתי לפני חמש שנים, הוא טס לאמריקה שמו לו את המנה הביאו לו את המנה שלו,

רציתי לנסות אותך, והגוי הזה החליף לו את המנה, אמר אני רוצה להכשיל אותו, הוא חשב שהוא יכשיל אותו, זה סיפור אמיתי, הגוי שם לו את המנה של הטרף, [האוכל שמביאם] לגוי זה טרף.

אז פה הבני יששכר, הבני יששכר שואל את זה מה הפירוש? אתה עושה ככה עם הירד? למה אתה עושה ככה? תגיד אפרים מצד ימין ומנשה מצד שמאל, אני לא מביין את זה הוא אומר, למה הוא שם את הימין על אפרים ואפרים מצד שמאל ואף אחד לא מביין את זה, אלא להיפך פה אנחנו

הגאולה תהיה ממנשה, כתוב בפרקי דר' אליעזר הגאולה תתחיל ממנשה¹², כי מנשה הוריד את שאול מהגג, כי שאול זה גלגול של למך, למך הרג שניים, לכן אומרים אל תהיה למך, דבר ראשון הוא הרג את הסבא שלו, זה לפני הכל לחסל את הסבא ואחרי זה הוא הרג את הילד שלו

מראי מקומות והערות

שכר ויין למרי נפש אנשי יבש גלעד היו גומלין חסד עם שאול ובניו אף אני נותן לכם שכרכם ולבניכם לעתיד לבא כשעתיד הקדוש ברוך הוא לקבץ את ישראל מארבע פינות העולם ראשון הוא מקבץ חצי שבט מנשה שנ' לי גלעד ולי מנשה ואח"כ אפרים שנ' אפרים מעוז ראשי ואחר כך יהודה שנ' יהודה מחוקקי:

¹² פרקי דרבי אליעזר פרק יז

גמילות חסד לאבלים מנין אנו למדין מאנשי יבש גלעד כיון שנהרג שאול ובניו אמרו אנשי יבש גלעד אותו האיש שהצילנו מחרפת בני עמון אין אנו חייבין לגמול לו חסד ועמדו כל הגבורים שבהם והלכו כל הלילה לחומת בית שן ולקחו את גופת שאול ואת גופת בניו מחומת בית שן שנ' ויקומו כל אנשי חיל כל הלילה לאבלים מנחמין בלחם ובין שנ' תנו

הפרטי, זה היה ילד חמוד דווקא עם פאות אהבתי אותו קראו לו תובל קין הוא עשה ככה (כפיים) והוא היה גיבור עשה אותו פיתה פלאפל, אולי סופגנייה לחנוכה הוא עשה אותו כי כבר קיימו חנוכה, אדם הראשון קיים חנוכה אז כתוב כאן שלמך, (אל תהיה למך...).

אז הגאולה תתחיל ממנשה כי מנשה הוא הוריד את שאול, חתכו אותו לשניים, את הראש שמו בבית דגון באשדוד, יש שני בית דגון אחד באשדוד אחד בית דגון שלנו צומת בין דגון ואת העצמות הם היו שבוע הם היו שמה, שבוע הם צמו לא אכלו וסיממו אותם היה כזה ספריי הרדימו את השומרים, היה שומרים שלא יורידו את העצמות מחומת בית שאן, ולקחו את עצמותם בארון והלכו בכל גבול ישראל וצמו שבע ימים ולא שלטה בהם רימה, [-] עברו את הירדן, שאול ויונתן אז לכן הם יהיו הראשונים של הגאולה זה כתוב בדף נ"ה כתוב גם בדף נ"ג

שצמו שבעת ימים, אמר אני אתן שכרכם ששבט מנשה יהיה הראשון לגאולה, ויבש גלעד, הם עשו את זה יבש גלעד, דבר ראשון הוא מקבץ חצי מנשה אלה הראשונים של הגאולה יהיו מנשה, לי גלעד לי מנשה.

אז זה החידוש של הבני יששכר, אי אפשר להזיז את האדם מהמקום שלו, אדם חושב לקחו אותי, מישהו אחר נהיה ראש ישיבה במקומי אין דבר כזה, המקום שלך הוא שמור אתה תהיה ראשון לגאולה אתה תהיה, ומנשה הוא נותן להם את המכה הוא משרת את אבא את הצדיק את יוסף, אפרים לומד עם יעקב בארץ גושן אבל מי שמשרת את יוסף בעיר הבירה זה מנשה, לשרת את הצדיק זה הכי גבוה, אז דבר ראשון זה מנשה לי גלעד לי מנשה.

אבל מה השמחה שהוא שכח את אבא שלו? איזה שמחה זאת? הוא נותן שם ברוך ה' שכחתי את אבא שלי, מנשה זה מלשון נשיה ושכחה, שכחתי מאבא שלי,

[מתרגן:] אומר הרב'ה בתורה צ"ז¹³ שבשובו בנים לא רואה אש אז לעולם לא התפארתי שאני בן של יעקב לא הרגשתי שום גאווה, אדם אומר אני כבר בן של יעקב יש לי אבא צדיק סבא צדיק, אברהם, לא, תמיד הייתי כמו גר שנולד, כמו תינוק שנולד גר שהתגיייר, אף פעם לא השתמשתי עם הזכויות של אבא שלי שזה הדבר הכי גבוה אז זה מדבר ר' נתן שמנשה זה מה ראית מה שפשטת, כל יום רואים את ה' התגלות חדשה.

אז השם הכי גבוה זה מנשה זה השם הכי גבוה. אז עכשיו אנחנו חוזרים לסיפור שלנו שהוא קורא לו חמור כי מי

מראי מקומות והערות

לתפלתו. רק צריך לשפך כל זאת, ויהיה נדמה לו כאלו היום נברא, והוא יחיד בעולם. וזהו בחינת מנשה, לשון נשיון ושכחה. וזה שכתוב (בראשית מ"א:נ"א): כי נשני אלקים את כל בית אבי - זה היחוס, ואת כל עמלי - שעמל בעבודת הבורא.

¹³ לקוטי מוהר"ן תורה צו וכל אחד מיישראל יכול לבוא למדרגה זו, למשל בתפלתו. אלא שיש שני מניעות: האחת היא קדם התפלה, הינו שעומד להתפלל בגדלות, שהוא מיחס גדול, או מחמת שהוא עמל ויגע בעבודת הבורא, ומחמת זה אי אפשר שיהיה ממשלה

[היפנים] הם אומרים
הירוהייטו כל משפחת
[המלוכה ב] יפן נולדו מהשמש
אף אחד לא הולך להרוג
אותם, נולדו מהשמש,
האמריקאים ביארצייט של
ר' אלעזר, בל"ג בעומר
נכנעה גרמניה וביארצייט
של ר' אלעזר נכנעה יפן,
בדיוק 2 בספטמבר וזה 1
במאי היה, 2 בספטמבר
נכנעה יפן אז הוא היה צריך

להודיע לפני הכניעה שאני לא
נולדתי מהשמש אבל זה לא עזר
כלום הם ידעו שרק כפו עליו זה
היה בכפייה וזה לא היה בבחירה
שלו ועדיין הם מאמינים שכולם
נולדו מהשמש, משפחת המלוכה
נאצלו מהשמש, עד היום, לא
הורגים אותם בשביל זה.

[יוסף] הוא רק חלם שהשמש
השתחוה לו כבר הולכים להרוג
אותו, אז מה מנוח כאן? אז [מספר
מספר ניצוצי שמשון על המקובל ר' נחמן בן ר'

עכשיו אנחנו נעבור לסיפור של
יוסף הצדיק, למה רוצים להרוג
את יוסף? מה יוסף עשה? מה
הוא ברא את השמש? אז אם היו
אומרים חלמא טבא חזית כולם
היו נהיים מלכים, עשו שולט על
מאה מדינות, כתוב שעשו שלט
על מאה מדינות אז כל אחד
ישלוט על מדינה, יוסף יהיה מלך
במצרים מלך על כל המלכים
והשאר היו האחים שלו, 11
כוכבים כולם היו נהיים מלכים,
אז דבר ראשון היו צריכים להגיד
חלמא טבא חזית, לכל הפחות
תגידו זה חלומות שווא ידברו
אבל להרוג אדם שהוא אומר
שהשמש השתחוה לו?

שמואל¹⁴] הלכתי ונתתי בעיטות אליו, זה רש"י שאי אפשר להבין לציון, כתוב בפרשה אותו, עמו, אותו בשום אופן, יבואו כל

מראי מקומות והערות

משמות הקדושים. תמנה מספר שמותיו [נ"א שנותיו] ותמצא כל צרכיך.

ואומר אני נחמן בר שמואל שהלכתי על קברו של אותו צדיק רש"י, הייתי בועט ברגלי והייתי מרעיש על קברו. ויצא מעט עשן מקברו. מיד נרתעתי לאחורי, וראיתי פיסת יד של אש. וקול אומר אלי. אם התרנו לך 'ויתנכלו אותו כמו אתו', 'עמו כלומר אליו' מי התיר לך. מיד הלכתי בפחי נפש. ומיד שהלכתי ד' אמות לאחורי, שמעתי קול דממה דקה, תשחיר שיניך בתענית, ואם לאו אין לך תקנה, מטעם כי האותיות [עמו] כלומר אליו, צועקים עליך למרום. מיד כשהלכתי לביתי פגע בי נחש, והיה כתוב על ראשו כל ערל וכל טמא לא יאכל בו (עפ"י שמות יב מוח) מיד בכיתי בכייה גדולה, ואמרתי בלבי והרי שום טמא ופגול לא בא אל פי.

הלכתי ושטחתי על קברו של אותו הצדיק כל הלילה. ובפלגות הלילה שמעתי קול קורא אלי, לאו אתה דומה לרש"י שהיה מוסר את עצמו ונפשו על דברי תורה, והרכה תורה בישראל. וכמעט שנעלמו ממך שערי דמעות. אמרתי ח"ו אין לי תקנה. מיד הראו לי מן השמים תעסוק באלדד ומידד אז תתוקן עיוותך. ואז תזכה לידע אמאי נקרא משה רבינו ע"ה בסעודת דוד קפילא. ואז תעשה ריוח והצללה לך ולכל ישראל.

אמרתי אל לבי מה ענין שמיטה אצל הר סיני, ר"ל מה ענין יוסף אצל אלדד ומידד. ואשתומם על המראה ואין מבין. מה עשיתי שמתי נפשי בכפי ואמרתי בבכי ובמר נפשי, אם תלמיד חביב אני בעיניך וכני בכל אלה ולמדני. כי הצדיקים במיתתם קרויים חיים (ברכות יח). ומיד ראיתי ביטוי (ר"ל ניצוצי) אש יוצאים מקברו של רש"י ע"ה. ונפיק בת קול ואמרה אני שלמה בר' יצחק התענית תרי"ג ימים רצופים חוץ משבתות וימים

¹⁴ נצוצי שמשון (עמ' נב במהדורה החדשה תשעג ירושלים)

מאמר מחכם קדמון רבי נחמן בר שמואל - ויראו אותו מרחוק ובטרם יקרב אליהם ויתנכלו אותו להמיתו (לז יח) פרש"י אותו כמו אתו, עמו, כלומר אליו [עכ"ל]. כמו (ויתנכלו אותו) ויתהלך חנוך את האלהים ואיננו כי לקח 'אותו' אלהים (בראשית ה כד) ותרא 'אותו' כי טוב הוא (שמות ב ב) בשביל הליכתו היה בהיפך למדתו, חנוך למטטרון שלשה שבועות. ויהיו כל ימי חנוך חמש וששים שנה ושלש מאות שנה (בראשית ה כג) כמנין ימות השנה שהם שס"ה. מטטרון לשון מטרוניתא (ריקאנטי פ' נשא ד"ה יברך) 'אותו כמו אתו' ר"ל מדתו, כמו (מלאכי ב ה) בריתי היתה אתו. 'ואתו כמו עמו', כמו שרמז (שמות ב ו) ותראהו את הילד, ועמו אותו שהיה מדבר אליו מאהל מועד. ותראהו את הילד [והנה נער] בוכה, היה לו לכתוב ותראה את הילד בוכה. אלא ר"ל כמו עמו. ואחר כך [כתוב שם והנה] נער בוכה, והקושיא ילד מעיקרא ואחר כך נער בוכה.

אני נחמן בן שמואל הולך רכיל ומגלה סוד על רש"י ע"ה הצדיק שהיה צנוע. 'ויתנכלו אותו' כמו אתו, עמו, כלומר אליו' כיון בזה הצדיק רש"י ע"ה 'ויתנכלו אותו' וכו'. 'אותו' רמז למה חנוך נעשה מטטרון'. 'אותו' חנוך נעשה כמו אתו. מי שיודע זה הכיוון, יודע מה בכיית הנער אצל משה רבינו ע"ה. ומי שאומר בכייה זו היתה בלי כונה, אז אתה מעכב תחיית המתים. ולא תוכל להמציא לך שום תרופה אם לא תתן ענין באות חנוך בן ירד.

שאלו ר' ישמעאל ור' נחוניא למטטרון, למה זכית להיות גדול מכל צבא מרום. אמר להם לפי ששמי חנוך בן ירד. וסימן לדבר חנוך נער על פי דרכו (משלי כב ו) וזה האות של ירד מעולה מכל האותיות שבתורה חוץ

המפרשים, מה זה רש"י? רש"י
אומר תדע שמשנה רבנו חתם על
הפירוש שלי, ירד משה רבנו
וחתם, משה רבנו אישר את
הפירוש שלי, מה זה אותו עמו
אליו? מה זה? הלך נתן בעיטות,
זה היה בצרפת, אין לך כפרה אין
לך תקנה ככה כתוב ניצוצי
שמשון, תשחיר שיניך בצומות,
רק אם תשחיר שיניך בצומות
מאה שנה אולי יתכפר לך שנתת
בעיטות לקבר של רש"י, תדעו
לכם לקבר של רש"י לא נותנים

מראי מקומות והערות

עוסק בכל יום בבי"ת של בראשית, ובלמ"ד
של לעיני כל ישראל.
וכשהלכתי מקברו, בשעת הנחת תפילין שלי
שמעתי (נ"א מצאתי כתוב על התפילין שלי)
כל מי שאינו יודע חילוק בין הסרת טבעת של
פרעה שנתן ליוסף (בראשית מא מב) ובין
הסרת הטבעת של אחשוורוש שנתן להמן
(אסתר י ג) אל יהא עוסק בנסתרות הללו. אם
נתינת טבעת להמן מורה על חנק, כי לא נתן לו
על ידו, רק להמן, ר"ל להימן. והוא נענש על
מחשבתו הרעה אשר חשב. ולכן נפרע ממנו
מדה כנגד מדה, ודינו בחנק. כל מי שגנב דינו
בחנק. מיד מילתא בלבי נטרית עד יום מותי.
ובעת מיתתי [נ"א הליכתי] השתחויתי ג'
פעמים נגד השכינה. ושמעתי ג' פעמים בין כל
השתחוויה אומר, אלמלא (שלא) הוציא שם
בן נח לאברהם אבינו לחם ויין באותה
הסעודה, אז לא היה נהרג משיח בן יוסף
במלחמת גוג ומגוג. וזה הצער בפמליא של
מעלה ושל מטה. דוק ותמצא צרי למכתך
ומרגוע לנפשך. אמן אמן אמן סלה סלה.

טובים, עד שהוצאתי הדבר לאור, והוצאתי
מכאן אל הפועל, כשהיברתי פירושי הגדול על
תורה שבכתב ועל תורה שבעל פה, ופמליא
של מעלה ומטה מוצאין נחת רוח בדברי. וכ"כ
שני הוי מפלפל מטטרוון שר הפנים עם
הקב"ה, ולא הוי נחת רוח למטטרוון, עד שבא
בן עמרם ותיקן הדברים.
וזה לשונו של משה רבינו ע"ה, אשריך שלמה
בר יצחק שכל מגמת פניך לשם שמים.
'ויתנכלו אותו' כבר נתתי לחלקם של אברהם
יצחק ויעקב. 'אתו עמו' נתתי לחלקי. כלומר
אליו' נתתי חלקו של הקב"ה. ומי שיודע זה
הוא יודע הפלוגתא של הקב"ה עם מטטרוון.
אבל האות של ירד קח בידך, והתי"ו של
ויתנכלו, ואז תעשה שלום בין יוסף ואחיו
בעוה"ו ובעוה"ב. יוסף מחציו, ותי"ו מלא,
והא' מורה ר"ה שהוא ראש, גם תדע למה
אמר יהודה דוקא להביא (נ"א אמרו יהודה
הביא) הכתנות לאביו. ואז תדע גם כן גלגול
עצמות של יהודה במדבר ארבעים שנה
(סוטה ז:). וסימן לכל זה שהקב"ה ית"ש

טוב, הלכתי בפחי נפש בכיתי, 20 אגורות, לא שקל זה היה 20 גרוש היה כאלה פתקים כאלה הוא אמר אני לוקח 20 גרוש אני לא לוקח יותר.

תמהתי בליבי אני לא טמא ואני לא ערל, למה? אחרי זה הוא הלך להתפלל שם מעריב, התפללתי מעריב על הציון של רש"י ושעה שלמה צעקתי ואחרי זה בחצי לילה, בכיתי כל הלילה, מגיע רש"י אומר לי אתה כמוני? אני צמתי 613 תעניות וירדו כל פמליה של מעלה שכתבתי את הפירוש שלי, כל מילה, אני לא מורה לדקדוק, כל מילה שלי אישרו לי כל פמליה של מעלה

טוב, הלכתי בפחי נפש בכיתי, ראיתי נחש כתוב עליו כל טמא לא יאכל וכל ערל, טמא? מה זה טמא? מה, אני שוחט את התרנגולות לבד מה זה טמא? פעם כולם שחטו תרנגולות, אנחנו שחטנו שלוש שנים את התרנגולות לבד, שבאנו לגור ברשב"ם שחטנו את התרנגולות לבד שלוש שנים שחטנו עד שנהייתי ברסלב אז הרב"ה אומר להפסיק עם החומרות, הלכתי לשוחט, שלוש קומות ברחוב הבעל שם טוב הוא היה גר, היינו גרים ברחוב רשב"ם הייתי עולה שלוש קומות, הוא אז לקח לי חמש אגורות, 20 אגורות לקח,

ומשה רבנו ירד, משה בן עמרם ירד ועל כל מילה הוא חתם לי עד שהוצאתי הדבר לאור.

[ומבאר את העניין] תדע לך הוא אומר שכל המלאכים התנגדו לבריאת האדם, מה אנוש כי תזכרנו ובן אדם כי תפקדנו, כתוב בסנהדרין ל"ח שה' שרף את כל המלאכים, כל המלאכים אמרו לא לברוא אדם, בשום אופן לא, לא בוראים בן אדם, כאן בל"ח כל אחד יקרא את הגמרא בבית אז פה כתוב בסנהדרין ל"ח עמוד ב' שה' שרף את המלאכים, כיתה אחת אמרו לא לברוא, שרף אותם, אז הוא שאל עוד כיתה, לברוא? לא, לא, שרף אותם, כיתה שלישית שרף אותם, הגיע לכיתה רביעית אמרו אנחנו לא מתערבים תעשה מה שאתה רוצה, לא אומרים לך עצות, אז כל המלאכים התנגדו לבריאת האדם כי האדם רק עושה עבירות, היום יש שבע וחצי מיליארד כולם רוצים להרוג את היהודים, יש שיטפונות מבולים, בהונג קונג נשרפו 200 איש 300 איש נשרפו חיים כי

כולם אומרים להרוג את היהודים היום.

אז באו שלושה כיתות מלאכים ואמרו מה שאתה רוצה, בסוף ה' השתכנע מהמלאכים לא לברוא בן אדם, ה' כבר השתכנע כי רק באו קין והבל אחד הורג את השני, נח, הבן שלו, ארור כנען, מה פתאום? שלושה ילדים זה לא מספיק? אין מקום בעולם יהיה צפוף אסור שיהיה צפוף, שלושה ילדים, היה שניים אחד הרג את השני, עכשיו שלושה והוא עכשיו יביא לנו, אז מה הוא רצה להביא? את משיח בן יוסף, משיח בן דוד, טרף בפיה זה בדיוק 386 אנחנו אומרים את זה בהגדה ר' יוסי הגלילי משיח דוד בן ישי, דוד בן ישי גימטרייה טרף בפיה.

ועלה זית אומר הזהר זה משיח בן דוד, זה "אני כזית רענן" הוא רצה להביא את משיח שיגמר העולם, גמרנו, נח היה 12 חודש בתיבה הוא קיבל מכות מהאריה, אריה עשה לו ביס, עשה לו כזה ביס טוב כזה, אריה אוהב בשר בן

רביעי? כי חם מנע בן רביעי נענש
בן רביעי, מה צריך הבן הרביעי
לקבל עונש מה הוא אשם? אבל
לפי פרקי דר' אליעזר כנען ממש,
כנען הוא עשה את המעשה
המגונה וגם אומר את זה הזהר
חדש בפרשת נח, כנען הוא עשה
את המעשה, הוא היה אמיץ הוא
היה גיבור הוא לא היה פראייר
כמוכם הוא היה באמת אדם
לעניין, הוא אמר אני לא אתן
שיהיה פה עוד בן ולא משיח כל
זה אומר כאן הפרקי דר' אליעזר
בפרק 23 הוא אומר זה היה כנען,
אחרת לא מובן למה הבן הרביעי
מה הבן הרביעי אשם? שחם
השתגע? זה פרק 23 "ויתגל"

אדם זה טעים מאוד תעשה בים
תראה תטעם פעם הוא עשה לו
ביס טוב הוא נהיה בעל מום הוא
כבר לא יכל להביא קורבנות, רק
שם, מאז הוא לא יכל להביא
קורבנות, אז עשה לו בים אז מגיע
לו עכשיו שיקבל את משיח בן
דוד, 12 חודשים הוא לא אכל לא
שתה, כלילה, ביום, הוא צריך
לפרנס את כל סוגי החיות
שבעולם, אז מגיע לו שיביא את
משיח בן דוד, חם אמר, כנען אמר
בשום אופן לא, אני לא אסכים
אני לא אתן את זה, פה הוא
התעקש הוא היה עקשן הוא אמר
אני לא אתן את זה, כי לא מובן
למה בן רביעי, מה שייך בן

ונכנס כנען, כנען עשה את הדבר המגונה והפשיעה לכן הוא נענש להיות שחור, מהשמש לא נהיים שחורים לא נהיים כושים, נהיים קצת שזופים אבל לא שחורים.

אז הגמרא אומרת לנו בסנהדרין שרב חנינא ורב אושעיא היו בוראים עגלא תלתא, היו בוראים כל שבת¹⁵, לא היה להם כסף, עגלא תלתא וזה הפירוש אבר מן החי, מה זה אוכלים אבר מן החי? מותר אבר מן החי? איך אוכלים אבר מן החי? אז לפי הגמרא בסנהדרין ס"ה עמוד ב' שרבה ברא בן אדם אבל הוא לא מדבר, הגולם לא מדבר הוא לא יכול לדבר, אפשר לדבר אליו אבל הוא לא יכול לדבר, אז ר' זירא התחיל לדבר איתו אמר אתה גולם, החזיר אותו לעפרו, [ולכאורה] זה נקרא רוצח, אדם כבר הולך על הרגליים הוא כבר משרת הוא כבר עושה מה

שאומרים לו, פתאום אתה הורג אותו זה נקרא רוצח זה חייב מיתה, איך אתה רוצח אותו? תחזור לעפריך.

רב חנינא ורב אושעיא היו כל ערב שבת בוראים עגלא תלתא אז זה מה שהם (האחים) אכלו, לפי האור החיים, או בן פקועה, בן פקועה אז זה רק איסור דרבנן רק שהוא מפרס, עד שהוא בבטן מותר לאכול, ברגע שהוא כבר מפרס על האדמה זה איסור דרבנן אז יש כאן עכשיו מאה שיטות אם הם חייבים דרבנן בכלל, אם יש להם דין של בן נח, בן נח הכל מותר לו אפילו שהוא מפרס, הם טענו שהם בני נח, יש כאן מאה שיטות.

כי אברהם קיים אפילו עירוב תבשילין אז [בני יעקב אמרו] זה לא אנחנו זה אברהם אבינו, אנחנו [האחים] פטורים, יכולים להכין בלי עירוב תבשילין כי אנחנו בני נח

❦ מראי מקומות והערות ❦

¹⁵ סנהדרין, דף סה:

רבא ברא גברא שדריה לקמיה דר' זירא הוה קא משתעי בהדיה ולא הוה קא מהדר ליה אמר ליה מן חבריא את הדר לעפריך.

רב חנינא ורב אושעיא הוו יתבי כל מעלי שבתא ועסקי בספר יצירה ומיברו להו עיגלא תילתא ואכלי ליה.

הנה כאן בהלכות מלכים פרק ט' הלכה י"א אבל העוף יראה לי אין דין אבר מן החי לבן נח, לישראל כן, אז אומר הרדב"ז מה הראיה? מגדרים, כתוב בנדרים מחלוקת ר' עקיבא, נביא גמרא נדרים יש פה מחלוקת הנה נדרים נ"ד עמוד ב' הנודר מן הבשר לפי ר' עקיבא אסור בעפות ולפי ר' שמעון בן גמליאל מותר בעופות אז זה המקור של הרמב"ם, הרדב"ז מצא את המקור, אז בן נח יכול להגיד אני פוסק, אנחנו פוסקים כמו ר' עקיבא אבל בן נח יכול לפסוק כמו רשב"ג, הוא לא חייב לפי הכללים שלנו, לפי הכללים

או שזה רק דרבנן אנחנו לא חייבים מדרבנן אז יש כאן מיליון שיטות, או שהרמב"ם אומר שבכלל עוף מותר, הרמב"ם אומר בפרק ט' נביא רמב"ם הוא אומר עוף מותר לאכול, לבן נח מותר לאכול עוף, לחתוך את הרגל את היד או שזה נחתך הוא יכול לאכול אז הרדב"ז אומר זה רק בדיעבד, החידוש שלו זה גמרא נדרים, הרדב"ז אומר מאיפה הרמב"ם יודע את זה? מהגמרא נדרים, כתוב נ"ה עמוד ב' אדם נודר מהבשר ר' עקיבא אומר גם עופות ורשב"ג אומר עופות לא, עופות זה לא בשר,

שלנו הלכה כר' עקיבא מחברו, אז עופות בכלל בשר אבל לפי בן נח הוא לא חייב לפסוק כמו ר' עקיבא הוא יכול לפסוק כמו רשב"ג, אז יש לנו ספר יצירה יש לנו בן פקועה יש לנו אלפי שיטות אם דרבנן הם לא חייבים בבן פקועה אם זה עד שהוא מפריס, או שהם היו מגישים זה שאלה של "לפני עיוור" שבאים בני ישמעאל.

כתוב בפרשת וישב פעם מדיינים פעם ישמעאלים, תחליט או מדיינים או זה, פעם כתוב שהישמעאלים מכרו אותו פעם המדיינים מכרו אותו זה פרק אחרי פרק, מילא זה שני פרשיות עוד אפשר להגיד שהתבלבלו אבל באותו פרשה, אלא באמת מי שמכר אותו זה היה הישמעאלים הם העלו אותו מהבור אבל הם ישר הכירו אותו זה בן דוד שלהם, שהוא היה בבור לא הכירו אותו כי הוא נהיה, הוא התחיל לחייך, הם אמרו זה עבד שמרד, זה לא עבד זה יוסף, החזירו אותו אז באו מדיינים,

שהמדיינים הוציאו אמרו להם זה עבד, בסוף הם אומרים זה בן מלך, יוסף יפה תואר יפה מראה, יוסף היה מאיר את כל העולם באור שלו, אז אמרו לא, זה בן מלך, עוד מעט תבוא משטרה ותתפוס אותנו, נצטרך לעבור את הגבול יגידו מי זה? מי זה, זה עבד שלכם? זה בן מלכים, איך יעברו את הגבולות, בשארם א שיח' יש גבול, ישאלו מי זה יוסף? זה בן מלך גנבתם אותו מאיזה ארמון, אז מיד העבירו אותו לישמעאלים, הישמעאלים הצליחו להעביר אותו את הגבול, מגיעים למצרים אז גם שם יש משטרה.

היום מצרים הולכת עם ישראל, אין לה ברירה טרמפ לא נותן להם להתחמק, הוא אומר אתם הולכים עם היהודים אין לכם ברירה, אפילו שהם הכי שונאים אין להם ברירה הם צריכים ללכת עם היהודים, הוא לא רצה סיסי לתת לו יד, הוא אמר שמחת תורה אני לא יכול לטוס, הוא אמר עכשיו חג, טרמפ אמר שהוא

פסים זה פוטיפר סוחרים
ישמעאלים ומדיינים,
ישמעאלים, מ' זה מדיינים,
פוטיפר וס' זה סוחרים שהוא
עבר איזה ארבע ידיים חמש ידיים
ואז הם מכרו אותו.

אבל זה היה המחלוקת, אבל
בשביל זה לא הולכים להרוג בן
אדם, האור החיים אומר שיש
להם דין רודף ובן נח נהרג אפילו
על כל שהוא, אנחנו נהרגים על
כזית הם נהרגים על כל שהוא,
אוכלים אבר מן החי נהרגים על
כלשהוא אז יש לו דין רודף אז זה
אומר האור החיים הקדוש.

יהיה פה ארבע שעות היה פה
שמונה שעות כבר היה צריך, אם
הוא (ביבי) היה צריך לחזור היה
צריך לחזור בחג, כבר שמחת
תורה, הוא אומר שמחת תורה אני
לא טס אני יהודי, ככה הוא היה
צריך לתת לסיסי יד, השונא הכי
גדול של היהודים זה סיסי, אין
שונא יותר גדול ממנו.

אז מצרים יחקרו אותם מה זה
כאן? זה בן מלכים, אז מיד
העבירו אותו למדיינים ואז הם
העבירו אותו לפוטיפר אבל זה
עבר חמש פעמים ידיים, חמש
פעמים, מדיינים, ישמעאלים,
סוחרים, זה בכלל עם אחר ולכן

אז מת הכלב, הוא לא ידע מי גונב לו את הנעליים זה היה כלב שאוכל נעליים, אז עכבר אוכל נעליים אבל הוא לא אוכל בן אדם, נחש הורג בן אדם אז אם נחש טהור אז זה בטח יהיה טהור אין שאלה בכלל אז זה שיטה אחת.

ושיטה שנייה [בגמרא עירובין שם] מחלוקת בית שמאי ובית הלל אם נוח לו שלא נברא נוח לו שכן נברא, בסוף הודו לבית שמאי שלא יברא, יוצא שיוסף חולק גם על בית שמאי וגם על בית הלל יש לו דין זקן ממרא על זה מגיע מוות, אם הוא זקן ממרא מגיע מוות.

בס"ד בר"ה

אבל באמת הניצוצי שמשון מתרץ שהוא מלאך מט"ט והוא אמר לברוא את העולם וכולם היו נגד זה, הוא הלך נגד הסנהדרין כי הסנהדרין פוסקים בעירובין י"ג עמוד ב'¹⁶ בית שמאי ובית הלל, בית שמאי אומרים לא לברוא בן אדם, בית הלל אומרים כן לברוא, בסוף הודו בית הלל לבית שמאי אז הוא חולק עכשיו על כל הסנהדרין, י"ג עמוד ב' עירובין מסיימים בזה.

מקודם חלקו על הנחש¹⁷, אומר אני יכול לטהר, מה עושה צב? צב אוכל בקושי עשב, אין צבים, בקושי אוכלים עשב, פה כזה קטנצ'יק, עכבר פה יותר גדול מה הוא כבר אוכל? יכול לאכול איזה בגד איזה נעל, כתוב אחד היה, עכברים אכלו, כלבים אכלו את הנעליים שלו אז הוא עשה חרם

מראי מקומות והערות

¹⁶ עירובין, דף יג:

תנו רבנן: שתי שנים ומחצה נחלקו בית שמאי ובית הלל. הללו אומרים: נוח לו לאדם שלא נברא יותר משנברא, והללו אומרים: נוח לו לאדם שנברא יותר משלא נברא. נמנו וגמרו: נוח לו לאדם שלא נברא יותר משנברא. עכשיו שנברא - פשפש במעשיו. ואמרי לה: ימנעו במעשיו.

¹⁷ עירובין, דף יג:

תנא: תלמיד ותיק היה ביבנה שהיה מטהר את השרץ במאה וחמשים טעמים. אמר רבינא, אני אדון ואטהרנו: ומה נחש שממית ומרבה טומאה - טהור, שרץ שאין ממית ומרבה טומאה - לא כל שכן! ולא היא - מעשה קוץ בעלמא קעביד.

שיעור קידושא רבה שבת קודש וישב תשפ"ו

הוא מלאך מט"ט, והוא היה תופר נעליים לשכינה, חנוך תופר המנעלים כדי שהשכינה תוכל לרדת לעולם הזה כי השכינה לא יכולה לרדת מרוב טומאה שיש בעולם, וכדי שהיא תוכל לרדת היא צריכה נעליים,

ויוסף היה תופר מנעלים, היה לו סנדלריה... היה לו פה מאחורה - איפה שהתפללנו בשמחת תורה היה סנדלריה, ביום כפור התפללנו פה, את המניקות שלחנו לשם, או שהסנדלריה היתה בממילא, בממילא היו יושבים הסנדלרים פי זה היה מחוץ לעיר, שם היו מעבדים את העורות, היתה שם ברכת מים, ומשם היו שואבים את כל המים - זה המקום הכי קדוש,

מכרו את יוסף בחמשה שקלים.¹⁸ מוכרים אח בחמש שקל? חמשה שקלים זה עשרים מעין, כל שקל זה ארבע מעה, ארבע כפול חמש זה עשרים, ומה הם קנו עם זה? עשר זוגות נעלים¹⁹, כל זוג נעלים עולה שתי שקל, מוכרים אח בשביל זוג נעלים? למה לא מכרו כבש? יש להם מאה אלף כבשים, מאה אלף עזים, כבש שוה אלפים שקל - אז אפשר לקנות אלף זוגות נעלים, איל שוה חמש אלף שקל, פרה שוה מאה אלף שקל, מי מוכר אח בשביל זוג נעלים!?

אומר הפלח הרימון²⁰ שמה שמכרו את יוסף בשביל זוג נעליים הכוונה כי יוסף היה תופר נעליים לשכינה יוסף, הוא חנוך

מראי מקומות והערות

(שמות לח, כו): "בקע לגלגולת מחצית השקל":

¹⁹ פרקי דרבי אליעזר פרק לו: כל אחד ואחד נטל שני כספים לקנות מנעלים ברגליהם, שנאמר: "על מכרם בכסף צדיק ואבינו בעבור נעלים" (עמוס ו ב) [ואיתא כן בתרגום יונתן בראשית לו כח; ובתנחומא וישב]

²⁰ מורינו הרב שליט"א הזכיר הייחוס:

[חתנו/אחיו של ...?]

¹⁸ בראשית לו כח: "... וימכרו את יוסף לישמעאלים בעשרים כסף..." ובבראשית רבה פרשה פד פסקה יח: אמר הקב"ה אתם מכרתם בנה של רחל בעשרים כסף מעות שהן חמש סלעים לפיכך יהיה כל אחד ואחד מפריש ערך בנו חמש סלעים במנה צורי. א"ר יהודה בר סימון אמר הקב"ה לשבטים אתם מכרתם בנה של רחל בעשרים כסף לפיכך יהיה כל אחד ואחד מגיעו בקע לגלגולת הה"ד

אז כל העבודה זה לתפוך נעלים. לפתח סנדלריה... אלישע בן אבויה היה מוציא את הבחורי ושיבות אומר להם: לכו לעבד! אמר לכל אחד 'אתה תהיה סנדלר' 'אתה תהיה חייט' 'אתה תהיה נפח' 'אתה תמכר

טישואים', טישואים צבעוניים - מגבונים, אפשר להיות הכי עשיר בעולם מזה, ככה הוא היה מוציא את כלם לעבד - את כל בחורי הישיבות.²¹

רבנו בסיפורי מעשיות²² אומר שהוא [התם] היה סנדלר למה הוא

מראי מקומות והערות

²¹ ירושלמי מסכת חגיגה פרק ב דף עז: אחר הציץ וקיצץ בנטיעות. מני אחר? אלישע בן אבויה שהיה הורג רבי תורה. אמרין: כל תלמיד דהוה חמי ליה משכח באורית' הוה קטיל ליה, ולא עוד אלא דהוה עליל לבית וועדא והוה חמי טלייא קומי ספרא והוה אמר: מה אילין יתבין עבדין הכא? אומנותיה דהן בנאי! אומנותיה דהן נגר! אומנותיה דהן צייד! אומנותיה דהן חייט! וכיון דהוון שמעין כן, הוון שבקין ליה ואולין לון. עליו הכתוב אומר: אל תתן את פיך לחטאי את בשרך וגומ' [תרגום: אחר הציץ וקיצץ בנטיעות. מיהו אחר? אלישע בן אבויה שהיה הורג רבי תורה. אמרו: כל תלמיד שהיה רואהו משובח בתורה, היה הורגו. ולא עוד אלא שהיה נכנס לבית הוועד והיה רואה תינוקות לפני הספר (או הסופר) והיה אומר: מה אלו יושבים ועושים כאן? אומנתו של זה - בנאי! אומנתו של זה - נגר! אומנתו של זה - צייד! אומנתו של זה - חייט! וכיוון שהיו שומעים כך, היו עוזבים אותו והולכים להם].

²² מעשה ט' מחכם ותם: התם הנ"ל למד מלאכת רצענות, ומחמת שהיה תם למד הרבה עד שגבול, ולא היה בקי בהאומנות בשלמות, ונשא אשה, והיה מתפרנס מן המלאכה. ומחמת שהיה תם ולא היה בקי

בהמלאכה פליקף על פן היה פרנסתו בדיח גדול ובצמצום, ולא היה לו פנאי אפילו לאכל כי היה צריך תמיד לעסוק במלאכה מחמת שלא היה יכול האמנות בשלמות. רק בשעת המלאכה, בשעה שהיה נוקב במרצע והיה מכניס ומוציא החוט העב של התפירה בדרך הרצענים, אז היה נושא חתיכת לחם ואוכל. ומנהגו היה, שהיה תמיד בשמחה גדולה מאד, והיה רק מלא שמחה וחדוה תמיד. כשהיה גומר המנעל, ומן הסתם היה לו ג' קצוות, כי לא היה יכול האמנות בשלמות פנ"ל, היה לוקח המנעל בידו, והיה משבח אותו מאד והיה מתענג מאד ממנו, והיה אומר: אשתי פמה לפה ונפלא המנעל הזה! פמה מתוך המנעל הזה! פמה מנעל של דבש וצוקיר המנעל הזה! והיתה שואלת אותו: אם כן מפני מה שארי רצענים נוטלים ג' והובים בעד זוג מנעלים ואתה לוקח רק חצי טאליר (הינן זהוב וחצי)? השיב לה: מה לי בזה? זה מעשה שלו, וזה מעשה שלי! ועוד למה לנו לדבר מאחרים? הלא נתחיל לחשב פמה וכמה אני מרויח במנעל זה מיד ליד: העור הוא בקד, הנפת והחוטים וכו' בקד, ושאר דברים פיוצא בזה בקד, לאפקים בקד; ועתה אני מרויח מיד ליד עשרה גדולים, ומה אכפת לי רוח בזה מיד ליד? והיה רק מלא שמחה

שחור, תכניס אותו למעלית, פרה לא תיכנס...

יוסף נקרא 'יוסף הצדיק'. למה הוא נקרא יוסף הצדיק? כי היא אשתו של פוטיפר אומר המדרש תנחומא הייתה מגיעה אליו שלוש פעמים ביום מחליפה בגדים שלוש פעמים ביום כדי להכשיל אותו וגם אחרי זה בכלא הייתה מגיעה אליו כל יום והוא לא רוצה להסתכל עליה אז היא אמרה לו אני יעקור לך את העיניים אז הוא אמר לה השם פוקח עיוורים אני אעקור לך את העיניים אתה לא תראה יותר אז הוא אמר לה לא אכפת לי להיות עיוור אני אהיה שאיד אז היא שמה לו קורה מעל הראש שלו אז הוא אמר השם זוקף כפופים תשב בכלא כל החיים השם מתיר אסורים כל הברכות שאומרים בברכות השחר בבוקר זה הברכות שיוסף אמר בכלא, אז לכן נקרא יוסף יוסף הצדיק, ולכן על ידו תבוא הגאולה רק על ידי הנסיעות ליוסף תבוא הגאולה,

בחר להיות דווקא סנדלר למה לא חייט? כי סנדלר פירושו לתפור נעליים לשכינה.

וְזֶה מֶה שֶׁהָיָה יוֹסֵף, כִּי יוֹסֵף הָיָה מְעַבֵּר בּוֹ מִלְּאָף מִט"ט. כְּתוּב 'וְהוּא נֶעֶר' (בְּרֵאשִׁית לז ב) מֶה פָּרוּשׁ 'נֶעֶר'? נֶעֶר פָּרוּשׁוֹ מִלְּאָף מִט"ט, גַּם אֶצֶל מֹשֶׁה רַבֵּנוּ כְּתוּב 'וַיְהִי נֶעֶר בּוֹכָה' (שְׁמוֹת ב ו) שֶׁבִּתְיָה רָאָתָה 'נֶעֶר בּוֹכָה' אֲבָל תִּינּוֹק בְּגִיל שְׁלוֹשָׁה חֳדָשִׁים אִם יֵשׁ לוֹ קוֹל שֶׁל נֶעֶר בְּגִיל שְׁבַע עָשָׂרָה – זֶה מוֹם, וְכִי מֹשֶׁה הָיָה בַּעַל מוֹם? אֲלָא 'נֶעֶר' פָּרוּשׁוֹ מִלְּאָף מִט"ט, וּבִּתְיָה רָאָתָה שֶׁמְעַבֵּר בּוֹ מִלְּאָף מִט"ט, וְכִבְרַב בְּגִיל הָזֶה הוּא בּוֹכָה עַל כָּל הַצָּרוֹת שֶׁל עַם יִשְׂרָאֵל, עַל כָּל מֶה שֶׁהֵם עוֹבְרִים... עַל הַגְּלוּת שֶׁהֵם נִמְצָאִים... וְזֶה פָּרוּשׁ 'נֶעֶר'.

והאחים שחטו שעיר עיזים ולכן מקריבים בכל ראש חודש שעיר עיזים אחד לחטאת כדי לכפר על מכירת יוסף בשבת הבאה יהיה ראש חודש בעזרת השם כבר יהיה בית מקדש עד אז, אז יקריבו שעיר עיזים (תביא שעיר עיזים, תביא עז

הוא היה הכי נעים, חופים... ומופים, מופים זה מלשון מפי - שכל התורה שלמד יעקב בשם ועבר הכל הוא לימד אותו²⁴, כל מה שיעקב למד ב-108 שנים הוא לימד אותו בשנה אחת, וזה מופים מפי שם.

אז איך היה לו עשרה ילדים? כמו מירב בת שאול שנולדו לה חמישה ילדים...? חודשים, כי מירב בת שאול בגימטריה תרין משיחין מירב זה 252 בת זה 402 שאול זה 337 זה יוצא 991 גימטריה משיח בן דוד משיח בן יוסף.

שאול היה הכי צדיק, אבל כמה שבן אדם יותר צדיק יותר קשה לו להתבטל לצדיק האמת, אז לכן הוא לא התבטל לשמואל, ושמואל שאל אותו למה לא הרגת את כל הילדים את כל הנשים (שמואל א' טו) אז הוא אומר אני ריחמתי עליהם - ריחמתי על התינוקות ועל הילדים, אבל אחרי

אבל הזוהר שואל בויצא דף קנ"ג [ע"ב] למה בנימין נקרא בנימין הצדיק? אומר הזוהר, כי בנימין לא שימש מיטתו 22 שנה, כל אותם שנים שיוסף היה במצרים, בנימין אמר עד שאני לא אראה את אחי הוא לא ישמש מיטתו, הזוהר אומר 'לא שימש עֲרִסְיָה'. אשתו שאלה אותו איפה למדת את זה? אז הוא אמר בשוכו בנים, אבל היה לו עשרה בנים - אז מתי הוא הביא עשרה ילדים? כי כשיוסף יצא בנימין היה בגיל תשע, כי יעקב היה בגיל 108, וכשבנימין נולד יעקב היה בגיל 99, ועכשיו הוא (יעקב) 108, אז בנימין היה בגיל תשע כשמכרו את יוסף, והוא התחתן כנראה בערך בגיל 12 אז איך היו לו עשרה ילדים, היה לו: בלע, בכר, אשבל, גרא, ונעמן, אחי, וראש, מפים, וחפים, וארד (בראשית מו כא), וכולם היו על שמו של יוסף²³: בלע שהוא נבלע בין האומות, בכר כי הוא בכור, נעמן

מראי מקומות והערות

²³ לומד תורה מפי אבינו ומלמדה לי, והיו כל אחיו חוזרים ורועים והוא יושב אצל אבי ולומד ממנו המסורות מה שקיבל משם ומעבר".

²³ סוטה לו: בראשית רבה צג, תנחומא ויגש ד.

²⁴ מדרש תנחומא, ויגש סימן ז: "מופים שהיה

בציבור, אבל הם רצו דווקא שמן טהור אז הם נסעו עד לנחלת אשר כדי להביא שמן, נסעו ארבע ימים וחזרו אחרי שמונה ימים עם שמן, ובניתיים היה נס וזה דלק שמונה ימים²⁶, לכן אנחנו מדליקים שמונה ימים: ביום הראשון אחד אחרי זה שתיים, אבל לפי בית שמאי מדליקים מיד שמונה על היום הראשון, כי בית שמאי רוצה לתפוס את כל האור בפעם אחת, כמו רבי ברוך בער שעכשיו היה היארציט שלו ב- ה' כסליו²⁷, אז הוא אמר למה הוא זכה להיות רבי ברוך בער? כי הוא רצה להיות כמו החזון איש! היה לו שאיפות להיות כמו החזון איש, אבל הוא אמר שאם הוא היה רוצה להיות כמו רבי ברוך בער אז לא היה יוצא ממנו שום דבר, כי אדם צריך תמיד שיהיה לו שאיפות שירצה להיות כמו הרבה, כמו החזון איש, אז אולי

זה רואים שעל חשד של מרידה הוא הרג עיר שלמה (שמואל א' כא- כב) את כל נוב עיר הכהנים מעולל ועד יונק עם הנשים והתינוקות.

והיה את ישבי שהוא היה גואל הדם של גוליית, אז הוא בא להרוג את דוד בתור גואל הדם, ישבי דווקא היה אדם נחמד כזה עם פאות וזקן והוא בא להרוג את דוד המלך²⁵ ותפס אותו והוא שם אותו בתוך הבית הבד איפה שעושים את השמן, הוא רצה להוציא ממנו אולי שמן... כי אפשר לעשות שמן מהרבה דברים: אפשר שמן מאגוזים, יש שמן אגוזים לפסח, אז אולי הוא רצה לעשות שמן לפסח - מדוד, כי יש כאלו שלא אוכלים שמן אגוזים בפסח, או שהוא רצה לעשות שמן זית לחנוכה - לנרות חנוכה, עכשיו מגיע חנוכה, והיה מותר להם (לחשמונאים) להדליק בשמן טמא כי טומאה הותרה

מראי מקומות והערות

שבעה ימים מיום טומאתם ויום אחד לכתישת הזיתים ותיקונם להוציא מהם שמן טהור והר"ן (שם) כתב שהיה להם שמן טהור רחוק ארבעה ימים והוצרכו שמנה ימים בין הליכה וחזרה:
²⁷ רבי ברוך בר בעל ה' ברכת שמואל'.

²⁵ שמואל ב' כ ט-י; סנהדרין צה. ומדרש"ם רבים

²⁶ בית יוסף על הטור, סימן עת"ר: והטעם שהוצרכו להדליק שמנה ימים מאותו פך מפני שכל ישראל היו בחזקת טמאי מתים ואי אפשר להתקין שמן טהור עד שיעברו עליהם

יצא ממנו משהו, אבל אם טוב לו עם עצמו איך שהוא אז לא יצא ממנו כלום.

אז אמרנו שיוסף היה מעובר בו מלאך מט"ט, עכשיו הינוקא מראשון (לציון) התפרסם שהוא אמר לאבא של אחד החטופים, אז הוא אמר לו ללמוד כל יום את פרשת וישב על יוסף הצדיק, והתברר שהבן שלו בעזה ביקש מהמחבלים חומש אז הם הביאו לו קוראן, ובקוראן כתוב כל הסיפורים, אז הוא קרא כל יום את הסיפור של יוסף, אולי זה היה קוראן בעברית או באנגלית אז הוא למד כל יום את הסיפור של יוסף ואבא שלו באותו זמן למד את הפרשה של יוסף, ולא היה לו טלפון כי החמאס הם נגד טלפונים זה לא כשר אם מגיע טלפון אז הם מייד שוברים את זה, אז שניהם למדו על יוסף, וכשהוא השתחרר אז אבא שלו הגיע עם החומש ביד והוא הגיע עם הקוראן, אז זה התברר למפרע כעצה טובה, אז הכל זה סודות.

ויוסף זה מלך מט"ט, ויש סודות שרק אחד בדור - חד בדרא יודע את זה כמו האור החיים,

שכשהאור החיים נפטר אז הבעל שם טוב נטל ידיים לסעודה שלישית, והוא (הבעש"ט) אמר שהאור החיים נפטר! אבל איך זה יכול להיות, הרי האור החיים נפטר בט"ו (תמוז), וט"ו לא יכול להיות בשבת כי אם ט"ו זה בשבת אז י"ז זה ביום שני ואם כן יוצא שא' ניסן זה יוצא ביום שני ופסח יוצא ביום שני ויש כלל שפסח לא יכול להיות ביום שני כי לא אד"ו ראש ולא בד"ו פסח, ראש השנה לא יכול לצאת אד"ו, תזכרו את זה, ראש השנה לא יכול לצאת ב- אד"ו ופסח לא יכול לצאת ביום שני, אז איך יכול להיות שהוא נפטר בשבת? אז באמת הוא נפטר במוצאי שבת ושבת היה י"ד ויום ראשון היה ט"ו, והבעל שם טוב נטל ידיים לסעודה שלישית בשקיעה, ושם השקיעה זה יותר מאוחר, אז בארץ ישראל כבר היה מוצאי שבת, ושבת היה ב"ד, וכשהבעל שם טוב נטל ידיים לסעודה שלישית אז התגלה לו הסוד של תחיית המתים, והבעל שם טוב ידע שזה סוד שרק חד בדרא יודע את זה - וזה האור החיים, כי כל הסודות הגדולים מתגלים רק

לחד בדרא, וברגע שהוא נטל ידיים והתגלה לו הסוד של תחיית המתים, שרק האור החיים ידע מזה, אז הוא הבין שהאור החיים נפטר, רואים מזה שיש סודות שרק חד בדרא יודע,

אז מה זה 'אותו' (בראשית לו יח) שיוסף היה מלאך מט"ט, כי רש"י אומר על 'ויתנכלו אותו להמיתו' אומר רש"י 'אותו עימו כלומר אליו', אז הגיע רב נחמן בר שמואל הוא נתן בעיטות על הקבר של רש"י, מה רש"י בא להגיד פה?!, נתן בעיטות..., מה אתה נותן בעיטות? מה, זה 'שובו בנים' ? לך לשובו בנים, שמה תיתן בעיטות אז יצאה בת קול... רש"י אמר לו: אין לך שום מחילה על זה שאתה נותן בעיטות, שום כפרה, לך תצום כל החיים... תשחרר שיניך בתעניות, רש"י אמר לו אני צמתי 613 תעניות עד שכתבתי את הפירוש! אני לא מורה לעברית, הכל פה סודות, כל מילה זה סודות, וכל אות, ובכל רש"י. ברש"י טמון כל הסודות, כל העץ חיים, וכל הזוהר, וכשכתבתי את הפירוש ירדו פמליא של מעלה ופמליא

של מטה, ומשה רבינו הגיע וחתם על הפירוש!, אז איך אתה רוצה להבין?! אז הוא התחיל לבכות... והוא חזר לבית, ובדרך הוא ראה נחש שכתוב על הנחש 'וכל ערל לא יאכל בו, וכל טמא לנפש לא יאכל בו', אז הוא התחיל לבכות, מה, אני טמא, אני ערל? אני אוכל רק כשר, אני שוחט את התרנגולים, אני בעצמי שוחט אותם, למה אני טמא? אז הוא הגיע לבית הוא בכה כל היום וצם כל היום ואז הוא חזר להתפלל תפילת ערבית בקבר של רש"י אז יצא בת קול ואמר עד שאתה רוצה להבין מה פירוש 'אותו עימו אליו' לך תלמד את הסוד של אלדד ומידד.

כי מה זה 'אותו עימו אליו' כי אותו הכוונה על חנוך שהוא היה מעובר במלאך מט"ט וחנוך היה מעובר ביוסף יצאה בת קול 'עד שאתה רוצה להבין את זה, לך תלמד את הסוד של אלדד ומידד', אבל מה עניין שמיטה להר סיני? מה קשור אלדד ומידד ליוסף, מה עניין שמיטה להר סיני, כי כתוב בתורה וַיִּדְבֹּר ה' אֶל מֹשֶׁה בְּהַר סִינַי לֵאמֹר...

והמקבל יודע מי נתן לו אז הוא איבד את הזכות של הצדקה אז הוא לא רצה שהוא יידע מזה אז הוא היה זורק לו את זה ומיד בורח יום אחד החליט העני שהוא חייב לדעת מי זה שנותן לו את ה-10 שקל כל יום הוא התיישב כל הלילה וחיכה וחיכה ואמר תהילים ואז לפנות בוקר מר עוקבא יצא ובאותו יום אשתו גם כן רצתה לבוא איתו לוותיקין אז הם הלכו ביחד ואיך שהוא זרק את המטבע אז העני פתח את הדלת והתחיל לרוץ אחריהם והם התחילו לברוח והם מר עוקבא ואשתו היו ספורטאים היה להם גביע אולימפי של טוקיו או של בייג'ין אז הם בורחים והוא רץ אחריהם אבל הוא גם היה לו גביע אולימפי הוא קיבל גביע במוסקבה והם בורחים ורצים כי

וְשִׁבְתָּהּ הָאָרֶץ שְׁכֶת לָהּ" (ויקרא כה א-ב), אז מה קשור שמייטה להר סיני? כי באמת כל התורה, כל מה שנאמר בהר סיני, זה הכל בשביל שנת השמיטה! שכן אדם מפקיר את הכל, נותן את הכל בשביל השני, לא משאיר לעצמו כלום! כמו מר עוקבא שהגמרא בכתובות דף סז:²⁸ מספרת שמר עוקבא היה נותן כל יום לאיזה עני אחד 10 שקל כל יום הוא היה זורק לו מהחור בדלת מהמפתן מהחור איפה שהציר זורק לו מטבע של 10 שקל אולי 100 דולר הוא לא רצה שהעני יראה אותו כי בן אדם נותן צדקה אז אסור שהמקבל ידע מי נתן לו את זה כי אז הוא מאבד את כל הזכות של הצדקה שהוא נתן כי הוא כבר יגיד לו שלום יפה הוא כבר יאיר לו פנים אז אם בן אדם נותן צדקה

מראי מקומות והערות

דְּבִיתָהוּ שְׁקוּל פְּרָעָה אוֹתִיב אֶפְרָעֵי חֲלָשׁ דְּעִתִּיה אֲמָרָה לִיה אֲנָא שְׁכִיחָנָא בְּגוּיָה דְּבִיתָא וּמְקָרְבָא אֶהְיִיתִי. וּמֵאֵי פוֹלִי הָאֵי דְּאָמַר מֶר זוטָרָא בֶר טוֹבִיָּה אָמַר רַב וְאָמַרִי לֵה אָמַר רַב הוּנָא בֶר בִּינָא אָמַר רַבִּי שְׁמַעוֹן חֲסִידָא וְאָמַרִי לֵה אָמַר רַבִּי יוֹחָנָן מִשּׁוּם רַבִּי שְׁמַעוֹן בֶּן יוֹחִי נוֹחַ לוֹ לְאָדָם שְׁמִסוֹר עֲצֻמוֹ לְתוֹךְ כִּבְשֵׁן הָאֵשׁ וְאֵל יִלְבִּין פְּנֵי חֲבֵרוֹ בְּרַבִּים מְנָא לוֹ מִתְמַר דְּכְתִיב הִיא מוֹצִאת

²⁸ כתובות סז: מֶר עוֹקְבָא הָוָה עֲנִיא בְּשִׁיבְבוּתִיה דְּהוּה רִגְלִי כָּל יוֹמָא דְּשָׂדִי לִיה אֶפְרָעָה זוּנִי בְּצִינוּרָא דְּדִשָׁא, יוֹמָא חַד אָמַר אִיזִיל אִיחָזִי מֵאֵן קְעָבִיד בִּי הָהוּא טִיבּוּתָא הָהוּא יוֹמָא נִגְהָא לִיה לְמֶר עוֹקְבָא לְבִי מִדְּרָשָׁא אֲתֵנָא דְּבִיתָהוּ בְּהִדִּיה. כִּינּוּ דְּחִוִּיה דְּקָא מִצְלִי לִיה לְדִשָׁא נֶפֶק בְּתַרְיָהוּ דְּהוּט מִקְפִּיָּה עִילִי לְהָהוּא אֲתוּנָא דְּהוּה גְּרָפָה נוּרָא הָוָה קָא מִימְלָיִין פְּרַעֲיָה דְּמֶר עוֹקְבָא אֲמָרָה לִיה

רק כשהוליכו אותה לשרוף אותה אז היא זרקה ליהודה חבילה יהודה ראה שנפל לידו חבילה הוא הסתכל מה זה החבילה מי זורק חבילה חבילה מעבירים רק דרך הדואר בצורה מסודרת אז הוא הרים את החבילה הוא פתח ואז הוא ראה שזה הדברים שלו אבל היא לא אמרה לו כלום והיא הסכימה שישרפו אותה העיקר לא לבייש אותו לכן היא יכלה לקפוץ לתוך האש ולא להישרף כי מי שמוכן להישרף בשביל השני אז הוא זוכה שיכולים לזרוק אותו לתוך האש ולא ישרף הוא יכול לעבור את השואה לעבור את כל הגזרות והוא לא ישרף.

הם אמרו אנחנו לא ניתן שהוא יראה מי נתן לו את הצדקה אנחנו לא נבייש אדם ברבים והם בורחים והוא כמעט תפס אותם ואז הם ראו באמצע תנור תנור ענק שאופים שם 100 אלף לחמים ביום אז אשתו של מר עוקבא קפצה לתוך התנור ומר עוקבא קפץ אחריה והם לא נשרפו אז אומר הגלגולי נשמות²⁹ בעמוד צט שאשתו של מר עוקבא הייתה גלגול של תמר ומר עוקבא היה גלגול של יהודה והם באו בגלגול והם זכו להתחתן ובגלל שתמר הסכימה להיזרק לאש העיקר לא לבייש את יהודה אז היא זכתה שיכלו לזרוק אותה לתוך האש והיא לא תישרף כי היא הסכימה שיזרקו אותה לאש שישרפו אותה העיקר לא לבייש את יהודה כי היא לא ביישה אותו

מראי מקומות והערות

מתמר, ובתמר כתיב הוא מוצת, ולכן לא היה אור מדלקת בה, ועתה גם היא ברהה שלא להלבין פני עני, והבן טעמא דאמרי כגמרא ומאי כולי האי, דאמר מר נוח לו לאדם שימסור עצמו לתוך כבשן האש כו', ודוק מ"ש מניצוץ ולא מגלגול:

²⁹ גלגולי נשמות [הרמ"ע מפאנו] אות מ: מר עוקבא הוה עניא בשיבבוניה בכתובות פרק מציאת האשה (ז:ס), דהוה רגיל כל יומא דשדי ליה ארבעה זוזי בצינורא דדשא כו', והענין מר עוקבא הוא מניצוץ יהודה, ואשתו

והתקדשתם

כל הגמרא והתפילה – זה לנצח את התאווה הידועה

עָנַשׁ כִּי תֵאָנֶה הִיא לְעֵינַיִם הוּא
מִתְפַּתֶּה, הוּא רוֹאֶה אִשָּׁה, הוּא רוֹאֶה
שְׂדִים הוּא לֹא רוֹאֶה אִשָּׁה הוּא רוֹאֶה
שְׂדִים, כְּתוּב בְּמַגְלֵה עֲמֻקּוֹת קצ"א
שָׂרָק בְּתַחֲתֵי הַמֵּתִים נוֹכַל לִרְאוֹת
גּוֹף שֶׁל אִשָּׁה עַד אִזּוֹ זֶה שְׂדִים
שְׁמֻטוֹבְכִים בְּתוֹכָהּ, הָאִשָּׁה
מְסוֹבְכִים אוֹתָהּ מְלִיאָרְדִים רוּחוֹת
טוֹמְאָה, מְלִיאָרְדִים שְׂדִים,
מְלִיאָרְדִים רוּחוֹת רְעוֹת וְכָל זֶה נִדְבֵּק
בְּמִי שֶׁמְסַתְּפֵל מִיַּד נִדְבָקִים בּוֹ כָּל
הַתְּאוּוֹת, כָּל הַדֵּינִים, זוֹרְקִים לוֹ אֶת
הַפְּרִנְסָה שְׁלוֹ, הַכֹּל הַסְּתַכְּלוֹת הוּא
מְאַבֵּד אֶת הַפְּרִנְסָה, בְּכָל הַסְּתַכְּלוֹת
הוּא מְאַבֵּד אֶת הַשְּׁפַע, בְּכָל
הַסְּתַכְּלוֹת נִגְזֹר עָלָיו עוֹנִי, כְּתוּב בְּעַד
אִשָּׁה זוֹנָה עַד כֹּפֵר לָחֶם, כָּל
הַסְּתַכְּלוֹת הוּא מְאַבֵּד כֹּפֵר לָחֶם, הוּא
מְאַבֵּד מְקוֹר שֶׁל שְׁפַע, הוּא מְאַבֵּד
אֵין סוֹף, הַהוֹרִים רוֹצִים לַעְזוֹר לוֹ
וְהַדּוּדִים רוֹצִים לַעְזוֹר לוֹ וְהַסָּבָא
וְהַסָּבָא רוֹצִים לַעְזוֹר לוֹ וְהוּא

שֶׁחָתָן מִתְחַתֵּן חַיִּיב לָרֶדֶת בֵּית
מִקְדָּשׁ שֶׁל אֵשׁ, כָּל הַמְשֻׁמֵּם חָתָן וְכֹלָה
כְּאִילוֹ נִבְנָה חֲרֻבָּה אַחַת מִחֲרֻבוֹת
יְרוּשָׁלַיִם

כְּמוֹ שֶׁהַגְמָרָא מְסַפֶּרֶת אֶצֶל רַבִּי
יְהוּדָה [בֶּן ר' חִיָּיא] שֶׁיֵּכֵל לְהַחֲיוֹת
מֵתִים שֶׁהִיא יוֹרֵד עָלָיו עֲמוּדָא
דְּנוּרָא, חָתָן הוּא עֲדִין קָדֵשׁ קָדָשִׁים
הוּא עוֹד מְאַמֵּן שֶׁהוּא יוֹכֵל לְהַגִּיעַ
לְשִׂיא הַקֶּדְשָׁה, הוּא מְאַמֵּן שֶׁהוּא
יָכוֹל לְהַתְמוּדֵד, אַחֲרֵי זֶה עוֹד בָּאִים
הַרְבֵּה אֲכֻזּבוֹת אֲבָל הַחָתָן עֲכָשִׁיו
נוֹלֵד מִחֲדָשׁ הוּא נִשְׁמָה חֲדָשָׁה
לְגַמְרִי, הוּא בְּטוֹחַ שֶׁה' יַעֲזֹר לוֹ
לְהַתְמוּדֵד לְנִצָּחַת אֶת הַתְּאֻוָּה הַזֹּאת,
כָּל הָעֲבוּדָה לְנִצָּחַת אֶת הַתְּאֻוָּה הַזֹּאת
זֶה כָּל הָעֲבוּדָה שֶׁל הָאָדָם, כָּל
הַגְמָרָא שְׁלוּמְדִים וְכָל הַקְּצוֹת
הַחוּשָׁן כָּל הַתְּפִלוֹת אֵיךְ לְנִצָּחַת אֶת
הַתְּאֻוָּה הַזֹּאת.

בְּרַגְעַ שְׁאָדָם הָרֹאשׁוֹן חָטָא הוּא קָבֵל

מהתאוות לכן כל הרקודים שרוקדים
בחתנה כדי להוציא את האדם
מהתאוות רק על ידי רקודים אפשר
לצאת מהתאוות אתם לא יודעים את
הסוד הזה, להקפיץ את העקבים
והיה עקב תשמעון ושמר ה' לך את
הברית, אתה רוצה ש' ושמור לך
את הברית? אתה רוצה לצאת
מהתאוות? זה רק על ידי קפיצות,
כל יום תקפץ, כל רגע תקפץ ואז
תצא מהתאוות ונזכה לגאולה
שלמה במהרה בימינו אמן. (ארוי
הלבנון).

מאבד את זה אז המלח מתחלף להם,
ברגע שהוא מסתכל ראיה אסורה כל
המוחות מתחלפות המשפחה אומרים:
לא הוא סתם בטלן, הוא סתם נצלן,
הוא סתם לא עושה כלום, כל המלח
מתהפך להם פתאום, אז עם
הסתכלות אחת הוא מאבד את כל
השפע.

אבל החתן שלנו שהוא מלא תקוות,
מלא אמונה, והוא נכנס בגלל ימין
לחיים החדשים והוא זכה לאשת
חיל שגם היא רוצה את שיא הקדושה
את שיא הטהרה ולצאת מכל

התגלות הצדיק האמת

היה בגלל שחלקו על יוסף בדיו "בן
פקועה", אסור לאכול עגלה
שמפריסה - הולכת על הארץ כפי שיבאר
בהמשך. כתוב שרבי אבהו היה אוכל
מדי שבוע במלון מלכה כליה של עגלה³⁰
ורב אבימי בנו אמר בשביל מה

הפרשה הזאת ויגש, שיוסף מתגלה ואומר
"אני יוסף" (בראשית מו, ג) הפרשה הכי
גדולה מכל הפרשיות, שמתגלה
הצדיק האמת אחרי 22 שנה,
והאחים לא עשו תשובה על שמכרו את
יוסף הם חשבו שהם צדקו, כי הכל

מראי מקומות והערות

רבי אבהו הוה עבדין ליה באפוקי שבתא היו
שוחטים עבדו במוצאי שבת עיגלא תילתא,
עגלה שילדה אותה הפרה בלידה השלישית,
שבשרה משובח ביותר. הוה אכיל מיניה כוליתא,
את הכליה. כי גדל אבימי בריה, אמר ליה לאביו:

³⁰ שבת קיט, ע"ב
ואמר רבי הנינא: לעולם יסדר אדם שלחנו במוצאי
שבת, אף על פי שאינו צריך אלא לכית (108).
אכילת חמין במוצאי שבת - היא מלוגמא, רפואה.
אכילת פת חמה במוצאי שבת - מלוגמא.

צריכים לשחוט עגלה בשביל כליה? אני יביא לו כליה, אני יביא לו לשון מערב שבת, בא אריה ואכל את הכליה. רואים שאריה אוהב לאכול כליות, כי "כליות יעצות" אריה גם רוצה שיהיה לו עצה טובה, לכן אריות אוכלים כליות³¹.

עכשיו, בשעה שיסוף התגלה ואמר אני יוסף זה הרגע הכי גבוה שהאחים יכלו לעשות תשובה, "נבהלו מפניו" (בראשית מו, ג), אז הם קלטו את הטעות, אבל מיד היצר הרע התגבר, כי הם לא עשו תשובה מעמק הלב אז הם אמרו שמתר לאכול עגלה "בן פקועה"³², "בן פקועה" האיסור מדרבנן זה רק כשזה הפריס, "מבן פקועה" אפשר לעשות עדרים עדרים על פן חכמים גזור שתיב בשחיטה

פדי שלא יעשו עדרים של "בן פקועה", אפשר אחרי 60 שנה להגיע למליון עגלים, מליון עגלים לא צריכים שחיטה מבטלים דין שחיטה מהעולם, לכן כתוב שאם זה מפריס - אם הבן פקועה דרך על הארץ, חזכים לשחוט את זה, חכמים אמרו ששחיטת בן פקועה זה רק דרבנן ממילא הם - האחים, אם הם פטורים מדרבנן הם פטורים משחיטה, זה היה המחלקת בין יוסף לאחים.

עוד 100 שיטות להלכה היה לאחים שלא כמו יוסף, פגון בדין תרנגולת, היתה להם תרנגולת שנחתך הרגל בעוד התרנגולת חיה, וברי הרגל אבר מן החי, וחלקו אם שני אבר מן החי בעוף.

ומחלוקת שלישית, כשבאים בני

מוראי מקומות והערות

ללא שחיטה, ואפילו אם העגלה נמצאה במעיה חיה.

אלא שחששו חכמינו זכרונם לברכה שכשיאכלו את העגלה הזו כשתגדל ללא שחיטה, יחשבו הרואים שהשוחט אוכל נבלות, והרואה לא ידע שזה בן פקועה. עוד חששו מבאר מורינו הרב שליט"א בהמשך, שמא ייקחו בן פקועה ובת פקועה ויעמידו מהם ולדות, ומולדותיהם יעמידו עוד וולדות, וכן הלאה, וכיון שאת כל הבהמות האלו יאכלו ללא שחיטה, יש חשש שתשכח תורת שחיטה, כיון שיראו שאת רוב הבהמות אוכלים ללא שחיטה, ויבוא לאכול ללא שחיטה אף בהמה שאינה בת פקועה, שחיבת שחיטה.

על כן תקנו חכמינו זכרונם לברכה שכן פקועה כיון שהלך על הארץ חייב שחיטה, אפילו שחיטה שלא הייתה כשירה בסתם בהמה, כיון שכל דין שחיטה בבן פקועה הוא רק למראית עין. אבל כל זמן שלא דרך על הארץ, מותר לאכול את הבן פקועה אף ללא שחיטה.

למה לך לאפסודי כולי האי, לשחוט במוצאי שבת עגלה עבור כליתה? נשוב בולייטא הרי אפשר להשאיר את הכליה מהעגלה ששוחטים ממעלי שבתא מערב שבת לכבוד שבת שבקוהו, השאירו את הכליה מערב שבת. ואתא אריא בשבוע שלאחר מכן, אכליה לעגל.

³¹ "עכשיו שחטו מיישהו" חסיד אמות העולם" (קאסם סולימני מפקד העליון של משמרות המהפכה באיראן), 1,000 אנשים הוא פבר שלח לגן עדן, השמאל אומר מה אכפת לך? הוא שלח אנשים לגן עדן, מה אתה מוטרב? ישר נכנסו לגן עדן, הוא הרג גם גוים גם יהודים"

³² הקדמה בעניין בן פקועה מן התורה, בהמה ששחטו אותה בשחיטה כשירה, ונמצא במעיה עגלה שעוד לא נולדה, הדין הוא שאפשר לאכול את העגלה ללא שחיטה, כיון שאנו מסתכלים על העגלה כחלק מהבהמה שנשחטה ולא כבהמה בפני עצמה, וכיון שאת הבהמה שחטו שחיטה כשירה ומותר לאכול את בשרה כך מותר לאכול אף את העגלה

יִשְׁמְעָאֵל, בְּנֵי יִשְׁמְעָאֵל בָּאוּ לְכָל הַבְּרִיתוֹת, וְהָאֲחִים פָּסְקוּ שְׁמַתָּר לְהַגִּישׁ לָהֶם אֶבֶר מִן הַחֵי, אֲפִילוּ שֶׁבֶן נָח אֲסוּר בְּאֶבֶר מִן הַחֵי, שֶׁזֶה אֶחָד מִשְׁבַּע מִצְוֹת בְּנֵי נֹחַ, אֲסוּר לְהֵשִׁים לְגוֹי בְּפֶה, וְאֲפִילוּ בְּפֶה מִתֵּר רַק לֹא בְּבֵית הַבְּלִיעָה, כִּי בְּבֵית הַבְּלִיעָה הוּא חַיִּב לְבָלוּעַ, אָבָל אֵתָּה שֶׁסָּם לוֹ בְּפֶה הוּא יָכוֹל לִירוֹק אֵת זֶה, זֶה בְּחִירָה שְׁלוֹ, עַל כֵּן פָּסְקוּ שְׁמַתָּר לָהֶם לְהַגִּישׁ לְבְנֵי יִשְׁמְעָאֵל אֶבֶר מִן הַחֵי, אֲפִילוּ שֶׁאֲסוּר לָהֶם לֶאֱכֹל אֵת זֶה, כִּינּוּ שֶׁהָאֲסוּר זֶה לְהַכְרִיחַ אוֹתָם לֶאֱכֹל, אָבָל לְהַגִּישׁ לַפְּנִיָּה וְשִׂיאָם לֹא יִרְצוּ, מִתֵּר, אֲפָשָׁר לְקַחַת תְּרֻנִּגְלַת שְׁנַחֲתָן לָהּ הַרְגֵּל, לְהֵבִיא אֵת זֶה לְגוֹי לֶאֱכֹל, אֲפִילוּ לְהֵשִׁים אֵת זֶה לְגוֹי בְּפֶה, כִּינּוּ שֶׁאִם לֹא יִרְצָה לֶאֱכֹל אֵת זֶה שִׁירָק אֵת זֶה, שִׁישְׁאֵל מֶה זֶה, אִם הוּא לֹא שׂוֹאֵל אֲנִי לֹא אֶשֶׁם. וְהָאֲחִים בְּכָל הַבְּרִיתוֹת הֵם שְׂמוּ אֶבֶר מִן הַחֵי לִישְׁמְעָאֵלִים - בְּנֵי דוֹדִים.

לְכֹן - כִּינּוּ שֶׁבְּנֵי יִשְׁמְעָאֵל בָּאוּ לְכָל הַשְּׁמִחוֹת אֲצֵל יַעֲקֹב, וְדָאֵי הִפִּירוּ אֵת יוֹסֵף בְּנוֹ, כְּתוּב

יִשְׁמְעָאֵלִים וּמְדִינִים, לָמָּה כְּתוּב יִשְׁמְעָאֵלִים וּמְדִינִים? כִּי יוֹסֵף כְּתוּב הַבּוֹר הָיָה כְּלוֹ חוֹר, הוּא הָיָה יְרוֹק, וְכִינּוּ שֶׁהַשְּׁמִינָה תֹאֵר פְּנִי, כְּשֶׁקְּנוּהוּ הִישְׁמְעָאֵלִים הֵם לֹא שְׂמוּ לֵב שֶׁהֵם קוֹנִים אֵת יוֹסֵף, אָבָל אֵיךְ שֶׁהוֹצִיאוּ אוֹתוֹ מִהַבּוֹר חֲזָר לוֹ הֵצִבֵּעַ, רָאוּ שֶׁזֶה יוֹסֵף, הִישְׁמְעָאֵלִים הִפִּירוּ שֶׁזֶה יוֹסֵף, יָדְעוּ מִי זֶה יוֹסֵף, הֵם הָיוּ בְּכָל הַבְּרִיתוֹת, בְּכָל פְּדִיּוֹן הַבֶּן, הֵם הָיוּ בְּכָל הַחֲתוּנוֹת, אֲזַי כְּשֶׁהֵם רָאוּ שֶׁזֶה יוֹסֵף מִיָּד זָרְקוּ אוֹתוֹ בַּחֲזָרָה לְבוֹר, וְאֶחָד אוֹמֵר שֶׁהֵם מְכָרוּ אוֹתוֹ לְמְדִינִים, פָּתְחוּ לְהַחֲזִיק אוֹתוֹ, כִּי יָדְעוּ שֶׁהוּא בֶּן מַלְכִּים, עֲכָשְׁיוּ יְבוֹאוּ לְרִדּוֹף אַחֲרֵיהֶם, כִּי הָאֲחִים יָכְלוּ לְרִדּוֹף אַחֲרֵיהֶם לְשִׁבּוֹר לָהֶם אֵת הַעֲצָמוֹת אֲפִילוּ לְהֵבִיא עֲשָׂרָה עֲזִים לְפָדוֹת אוֹתוֹ. הִרְשַׁב"ם אוֹמֵר³³ שֶׁהָאֲחִים לֹא יָדְעוּ מְכָלוֹם, הֵינִי הָאֲחִים לֹא יָדְעוּ הָאֵיךְ יָצָא יוֹסֵף מִן הַבּוֹר, זֶה הִלְמוּד זְכוּת, שֶׁהָאֲחִים לֹא יָדְעוּ מְכָלוֹם, וְלָכֵן הֵם לֹא חִפְּשׂוּ אוֹתוֹ, וְאַחֲרֵי 22 שָׁנָה הֵם קָלְטוּ שֶׁהוֹרִידוּ אוֹתוֹ לְמַצְרַיִם, וְהֵם גִּילוּ אוֹתוֹ. (באר בשדה).

מִרְאֵי מְקוֹמוֹת וְהַעֲרוֹת

שֶׁהַגִּרְמָת מַעֲשֵׂיהֶם סִיעָה בְּמִכִּירוֹתוֹ. זֶה נִרְאֶה לִי לְפִי עוֹמֵק דֶּרֶךְ פְּשׁוּטוֹ שֶׁל מִקְרָא כִּי וַיַּעֲבְרוּ אֲנָשִׁים מְדִינִים מִשְׁמַע ע"י מִקְרָה וְהֵם מְכָרוּהוּ לִישְׁמְעָאֵלִים. וְאֵף אִם בָּאתָה לֹמַר וַיִּמְכְּרוּ אֵת יוֹסֵף לִישְׁמְעָאֵלִים כִּי אֲחִיו מְכָרוּהוּ אִם כֵּן צָרִיךְ לֹמַר שֶׁהֵם צִיּוּ לְמְדִינִים סוֹחֲרִים לְמוֹשְׁכוֹ מִן הַבּוֹר וְאִם כִּי מְכָרוּהוּ לִישְׁמְעָאֵלִים:

³³ רִשְׁב"ם בְּרֵאשִׁית לז, כח וַיַּעֲבְרוּ אֲנָשִׁים מְדִינִים - וּבִתּוֹךְ שֶׁהָיוּ יוֹשְׁבִים לֶאֱכֹל לֶחֶם וּרְחוֹקִים הָיוּ קֶצֶת מִן הַבּוֹר לְבִלְתִּי אֲכֹל עַל הָדֶם וּמִמִּתִּינִים הָיוּ לִישְׁמְעָאֵלִים שֶׁרָאוּ וְקוֹדֵם שֶׁבָּאוּ הִישְׁמְעָאֵלִים עָבְרוּ אֲנָשִׁים מְדִינִים אַחֲרֵים דֶּרֶךְ שֶׁם וּרְאוּהוּ בְּבוֹר וּמִשְׁכּוּהוּ וּמִכְרוּהוּ הַמְדִינִים לִישְׁמְעָאֵלִים וַיֵּל שֶׁהָאֲחִים לֹא יָדְעוּ וְאֵע"פ שֶׁכְּתוּב אֲשֶׁר מְכָרְתָם אוֹתִי מִצְרִימָה י"ל

הוספות ממורינו הרב שליט"א

מהרגשת תענוג גשמי הוה שהוא מהצערות
משכא דחורא, וכף יאמר. וראיה לדבר שיותר היה
לו תענוג ושמחה בעשיית מצות עשה של
ונקדשתי באופן הנזכר לעיל שאפילו היו חומפין
אותו רוצחים באמצע אכילה והיחוד הקדוש
לעשות לו הענינים קשים הייתי משמח את עצמי
על קידוש השם יתברך יותר מתענוג גשמי הוה,
אף יותר שיהיה דובר אמת בלבבו ושהיה אז
בשעת מעשה תקוע על לוח לבו בתוכיות
ובפנימיות הלב באמת נמור, ולא ישמח את עצמו
להיות כגונב דעת עליונה חס ושלום.

פלא יועץ אות ז זווג

ומאחר שאין אשה אלא לבנים (תענית לא א
כתובות נט, ב) וכל שלמות הולד במדות
ובדעות תלוי בזמן הזווג ובכונת הזווג, אי
לזאת לו בכח ולו בחיל יגבר איש לקים
מצותו דבר בעתו ויתאמץ במצותו איש
ואשתו לחשב מחשבות מהורות זכות
וברות, וזר לא יקרב במחשבותם שום
מחשבה זרה, כי קרוב הוא להיות
בעילתו בעילת זנות ונפש הם חובלים
ובנים זרים ילדו רעים וחמאים ומפשים
בנים משחיתים כל מוס בם. ומה יתאונן
אדם חי כשיש לו תרבות רעה בתוך ביתו
גבר על חמאיו שהוא גורם רעה לעצמו.
וזו רעה חולה ואכזריותא גדולה יותר
משוחמי הילדים, ואם היו יודעים הבנים
שהוא גרמא להם בניקים היו צועקים
מרה עליו באמר, למה עברתנו ובעון
חוללתנו. וכי ישאו את עונם, אב ואם
נוטלים חלק בראש, כי הם אבות
הטמאה ואין על הבנים כל כך אשמה, כי
מאחר שהיסוד רעוע והשרש רע והקלפה
בנפש לומה מה יעשה אותו הבן ולא
יחמא, כי נפש רשע אותה רע, וצריך
עמל ומרח ויגיעה רבה בלי האי, ואולי
יוכל לחפך מבקע ומזנו הרע.

שבחי הר"ן יז

גם אמר שהזווג של הצדיק האמת, קשה עליו
ענין זה. ולא די שאין לו שום תאוה כלל, כי
אם אדרבא יש לו יסורין מזה ממש כמו יסורי
התינוק בשעת מילה. כי ממש יסורין אלו יש
להצדיק בשעת זווג ויותר מזה. כי התינוק אין
לו דעת, על בן אין תספורים שלו גדולים כל
כה, אבל הצדיק שיש לו דעת יסוריו גדולים
מהתינוק. וזה היה אצלו דבר פשוט ואמר
שכל אדם יכול לזכות לבוא למדרגה זו. וכפי
הנראה מדבריו היה שקדשותו של עצמו גבה
עוד יותר ויותר.

צעטיל קטן

מרבנו הרב רבי אלימלך מליזנסק זצוקל זצ"א

אלה הדברים אשר יעשה אותם האדם וחי
בהם:

א. בכל עת ורגע שהוא פנוי מן התורה, ובפרט
שהוא יושב בטל לבדו בחדר או שוכב על מטתו
ואינו יכול לישן, יהיה מהרהר במצות עשה זו
של ונקדשתי בתוך בני ישראל, וידמה בנפשו
ויצייר במחשבתו כאילו אש גדול ונורא בוער
לפניו עד לב השמים, והוא בשכיל קדישת השם
יתברך שובר את מבקעו ומפיל את עצמו להאש
על קידוש השם יתברך, ומחשבה מוכה הקדוש
ברוך מצרפה למעשה, ונמצא שאינו שוכב
יושב בטל, רק מקיים מצות עשה דאורייתא.

ב. בפסק ראשון של קריאת שמע ובברכה
ראשונה של שמונה עשרה יתרה בנזכר לעיל,
ועוד יכוין אם יענו אותו כל אומות העולם בכל
ענינים קשים ופשטני עורר מבשרו להכחיש חס
ושלום ביהודו, וסבול כל תסורים ולא יודה
להם חס ושלום, ויצייר בדעתו ומחשבתו כאילו
עושין לו בנזכר לעיל, וזהו יצא ידי חיוב קריאת
שמע ותפלה בדין.

ג. גם בשעת אכילה והיחוד הקדוש יכוין בנזכר
לעיל, ובשיתחיל להרגיש תענוג גשמי יצייר
במחשבתו בנזכר לעיל, ותיכף ומיד יאמר בפיו
ובלבבו שיותר היה לו תענוג ושמחה בעשיית
מצות עשה של ונקדשתי באופן הנזכר לעיל

קדושות הפרשה

האחים – לא עשו תשובה על המכירה

כמו שאביגיל "רכבת על החמור" (שמואל א' כה, כג), אביגיל זכתה, כי השם הכי חשוב זה אביגיל, זה השם הכי חשוב מכל השמות, מי שקוראים לה אביגיל בסוף היא תביא את משיח בן דוד, והיא תתקע בשופר הגדול, כי כל הענין זה לתקוע בשופר הגדול, כי יפול שופר מהשמים ומי שיזכה בשופר הזה, אז תהיה אשה שתזכה בשופר הזה, כי פעם כל אשה היתה נביאה, כל אשה, כתוב ששורח בת אשר, זה הפרשה הזאתי "ויגש" "ובני אשר ימנה וישנה וישוי ובריעה ושרח אחתם ובני בריעה חבר ומלכיאל" (בראשית מו, יז) בשביל מה צריך לכתוב, מה אכפת לי, לכל אחד היה בנות, מה צריכים להגיד? אלא היא חיה לעולם, היא נכנסה עם הגוף לגן עדן, למה? כי היא אמרה לא אכפת לי שאני אמות, כי אמרו מי שישפר לי עקב שיוסף חי ימות, לא מגלים, כיון שאם יגלו, יעקב יקפיד עליהם, שיאמר, אם ידעתם שיוסף חי מדוע נתתם לי לשבת 22 שנה על הארץ ולבכות ולהתאבל עליו, בסוף היא גלתה והיא חיה לעולם. (באר בשדה).

יוסף אמר לאחים "ועתה אל תעצבו ואל יחר בעיניכם כי מכרתם אתי הנה כי למחיה שלחני אלקים לפניכם" (בראשית מו, ה) והם לא עשו תשובה בכלל, כל אחד חשב שהוא צדיק האמת, המדרש אומר שהם אמרו שיששכר הוא הצדיק האמת, הוא לא הזין את הראש מהספר, אבל באמת הצדיק האמת זה מי שיכול לעמוד בנסיונות, מי שיכול לעמוד בנסיונות של פגם הברית הוא נקרא צדיק האמת, אפילו שיששכר לא הוציא את הראש מהספר, כתוב ביששכר "חמר גרם" (בראשית מט, יד) "חמור חמרתים" (שופטים טו, טז) כי העבודה של האדם זה להיות חמור חמרתים, כמו אדם בא לעולם להיות חמור חמרתים, כמו שכתוב "בלחי החמור חמור חמרתים בלחי החמור הכיתי אלף איש" (שופטים טו, טז) כתוב חמור, אם הוא חמור חמרתים הוא יכול להכות 1,000 איש, ואם הוא 3 פעמים חמור הוא יכול להכות 3,000 איש, ואם הוא 4 פעמים חמור, הוא יכול להכות בלי סוף אנשים.

מדות ושות הצדיקים

בכל דור – יש נשמה שתפקידה להציל את עם ישראל

בהתנדב עם" (שופטים ה, ב), והיא למדה אותם שעושים ברית חתוך ופריעה, אפילו ברית מילה הם לא ידעו איך עושים, הם היו עושים כמו ערבים, ערבים עושים מילה הם סתם חותכים וזהו, אבל אצל עם ישראל יש שלש פעולות גם מילה גם פריעה גם למצוץ את הדם, הם לא ידעו את זה, עד שבאה דבורה הנביאה והיא למדה אותם הלכות פריעה, "בפרע פרעות בישראל", כי זה שהגויים שולטים עלינו, והציונים שולטים עלינו כי אנחנו לא מקימים את התורה כמו שצריך, באה אשה ולמדה אותם, היא היתה דבורה הנביאה. ואחרי זה באה חנה אשת אלקנה אם שמואל הנביא ולמדה אותם, כי כבר שכחו לעלות לרגל.

(ארוי הלבנון).

בכל דור יורדת נשמה, בכל דור צריך להוליד נשמה שהוא יוכל להציל את כל עם ישראל, שהוא יוכל להחזיר בתשובה את כל עם ישראל, כמו דבורה הנביאה שהחזירה בתשובה את כל עם ישראל, דבורה היתה בדיוק מאה תשעים ושיש שנה אחרי שנכנסו לארץ, שכחו כבר את כל התורה, כבר לא זכרו לא ידעו מה מתר מה אסור, לא היה ארגונים, לא היה בתי ספר, לא היה מוסדות לילדים לילדות, לא היה, כל אחד גדל את הילדים בבית שלו, והילדים למדו מהחברים שלהם מהגויים, גרו ביחד עם הגויים, עד שבאה דבורה והחזירה את כל עם ישראל בתשובה, כתוב: "בפרע פרעות בישראל

מילתא דבד-יהותא

הבית, למה שיש משהו שמפחיד אותנו - אנחנו צועקים: 'אמאלה'...?

6: גבר שמודע לעצמו יודע: שאם יש בעיה בזוגיות, זה לא בסדר להאשים רק את האשה - שני אנשים אשמים: 'היא' ואמא שלה...

7: הבת שלי שאלה אותי: "איך קראו לחמותה של חווה?" אמרתי לה: בתי, לחוה לא הייתה 'חמות' - בגלל זה קראו לזה "גן עדן"!

8: פולניה מתלוננת לחברתה: אני ממש לא יודעת מה לקנות ליום ההולדת של בעלי - יש לו כבר את כל מה שאני צריכה...

9: מסקר שנעשה בזמן האחרון, הסתבר: שרוב הזוגות מתגרשים בגלל ויכוחים 'על דת...' - האישה חושבת שהיא 'אלוקים' - והגבר לא מסכים!...

10: אחד לוקח את המזוזות לבדיקה אצל הרב. הרב: למה יש בית מזוזה אחת וריקה? הבחור: במזוזה הזאת - אני נשבע לאשתי שאני לא משקר עליה!...

1: עצה מתימני: לא מעניין אותם נפט, חשמל, בתים... תתחילו להפציץ להם את 'שדות הגת' - זה בטוח יעזור!...

2: עשרת הדיברות לנהג הישראלי: 1. אתה הכי גבר - ואל תיתן לאף אחד לפגוע בכבוד שלך, גם אם אתה אשה. 2. לא תשכח! הכביש הוא של אבא שלך... 3. סע מהר - החיים קצרים. 4. לא תאותת - אתה לא חייב לספר לאף אחד לאן אתה נוסע! 5. לא תסתכל בעיניים למי שאתה מתפרץ לו לכביש - זה לא נעים... 6. בכיכר, עשה מה שבא לך - זה מקום אנרכי בלי חוק תנועה... 7. הנתיב השמאלי, הוא מקום להוריד את הרגל מהגז, להירגע, לסדר את המחשבות. 8. תפוס 'חניה וחצי' - אתה צריך את המרחב הפרטי שלך... 9. כל בעיה שיש לך - צפור!

3: קמצן חוזר חיזור ומבוהל מחדר האשפה. אשתו: מה קרה? חתול קפץ עליך? יותר גרוע - 'עד הבית'!...

4: אמא של מי לא, כשהייתה רואה גשם מבול, לא מעירה אותה לבית הספר - וצועקת בבית: "יאללה גם ככה היא לא תצא פרופסור?"...

5: אם האבא נחשב הכי חזק, זה שמגן על

קדושת הצדיקים

בגיל מאה עשרים הם יגיעו להחלטה אז
זה גם יהיה טוב...

אם "יודעים" מחצדיק – אפשר
לבטל כל דין

אבל העבודה של נדב ואביהוא זה היה לבטל
כל דין שבעולם שלא יהיה שום דין שום
צער ולא יהיה מסכים על הפח העקר "היום
ה' נראה אליכם" שלא יהיה שום מסכים
על הפח שמה שאדם ילמד היום גמרא
קצות החשן הכל הוא יבין אוטומטית כמו
שהוא קורא ספור כל הקצות החשן זה כמו
ספור אין שם שום בעיה כל דף הוא חוזר
מאה פעמים ומברר ומפרש מאה פעמים
מאה אדגים.

(ארוי הלבנון).

" כל שניה שיש שם אלקים בעולם זה דין
אנחנו צריכים לבטל את כל הדינים על ידי
הצדיק אפשר לבטל את כל הדינים ברגע
שמגיעים לצדיק אמתי ויודעים מהצדיק
האמתי אפשר לבטל את כל הדינים שבעולם
אין דין שלא מבטלים על ידי הצדיק האמתי
עקרות נפקדות שדוכים. שדוכים אדם צריך
להחליט 90 אחוז מתקשים להחליט קשה
להם להחליט יש להם מאה הצעות לזקח
להם מאה שנה לברר את המאה הצעות
כל שנה הם מבררים איזה הצעה לפחות

הילדים

אדם צריך לקחת את ילדיו – לכל מקום

מחר אתה תהיה אצלי בשמים, תביא גם את הילדים שלך, מה? אני צריך להביא את הילדים שלי? זה פקוח נפש. לא, הוא אומר: תביא גם את הילדים שלך, כי אדם צריך לסחב את הילדים שלו אתו, כל פנה, כל צעד, כל שעל, כל נשימה הוא חייב להמשיך את הבגים. זה היה הכח של יעקב שהוא הלך עם 11 בנים לקראת עשו, הוא המשיך את הילדים לכל מקום שהוא הלך, לכן "יחי ראובן ואל ימות", שהוא עבר את הסמבטיון, פה משה מתפלל על ראובן "יחי ראובן ואל ימות ויהי מתיו מספר" (דברים לג, ו), שראובן יעבור את הסמבטיון, ידעו את השם המפרש, וכל שבט ראובן עבר את הסמבטיון, כשידבצם עשה שתי עגלים. נבט אבי ידבצם הוא היה מיכה, והוא היה שבע בן בכרי, והוא היה רשע הכי גדול בעולם.

(ארוי הלבנון).

כי כל התכלית זה דוד מלך ישראל חי וקים, זה כל התכלית לתת שנים לדוד, כי דוד היה אדם הראשון, דוד לא נפטר בגיל שבעים אלא הוא נפטר בגיל אלף, כי הוא בא להשלים את האלף שנים של אדם הראשון. כמו שכתוב שרבי אלעזר בן עזריה אמר: הרי אני כבן שבעים שנה – הוא לא היה בן שבעים הוא היה רק בן שמונה עשרה, אלא הוא בא להשלים את השנים של שמואל הנביא, שמואל הנביא חי חמשים ושתים, הוא עכשיו בא להשלים את השמונה עשר שחסר לשמואל הנביא, לכן הוא אמר 'הרי אני כבן שבעים שנה', כי אדם בא להשלים את השנים של שמואל הנביא, שהוא אמר לשאול "עמי" (שמואל א' כח, יט) ופרשו חז"ל במחיצתו, כי בא שמואל ואמר לשאול: תשמע, מחר אתה עמי במחיצתי,

קדושת הבית

תפקיד האשה – לשלוח את בעלה ללמוד תורה

אף אחד לא הבין מה קורה מדוע רחל בת כלבא שבוע מתחתנת עם רבי עקיבא שהיה עם הארץ גמור, במקום לקחת תלמיד חכם, במקום לקחת הבן של רבן יוחנן בן זכאי, נגיד את הנכד שלו, את הנכד של רבי אליעזר הגדול, של רבי יהושע, היא בוחרת ברועה צאן, זה אי אפשר להבין את זה, ועד היום אי אפשר להבין את זה.

אבל היא היתה פסיכולוגית מאוד גדולה, תמיד האשה יותר פסיכולוגית מן האיש, היא יותר מבינה לעמק, היא הבינה שאם רבי עקיבא ילמד תורה הוא יהיה גדול הדור (ארויז הלבנון)

"ותתפלל על ה' " (שמואל א' א, י), חנה התפללה על ה', היא רק התפללה בשביל ה', כל התפילות שלה היו רק בשביל ה', והיא לא חשבה על עצמה, היא לא חשבה. דבורה לא חשבה שיגידו עליה שהיא צדיקה, היא "אשת לפידות" (שופטים ד, ד) היא היתה עושה פתילות (רש"י שם), הנרות של דבורה אף פעם לא כבו, פעם לא היה חשמל, גם היום אם יקבה החשמל אי אפשר ללמוד, בכלל דבורה הנביאה היתה עושה פתילות, והיא שלחה את בעלה ללמוד תורה, תפקיד האשה לשלוח את בעלה ללמוד תורה, כמו רחל אשתו של רבי עקיבא היא שלחה אותו ללמוד תורה,

התורה היא הדרך היחידה להשיג את השלום

קדושת התורה

הגמרא – זה הדבר היחידי שמפתח את השכל

כפול שתיים זה שמונה, כפול שתיים זה שש עשרה, כפול שתיים זה שלושים ושתיים, כפול שתיים 64, 128, 256, 512, 1,024, עוד עשר פעמים מכפילים את התוצאה בשתיים מגיעים למליון, עוד עשר פעמים מגיעים לאלף מליארד, עוד עשר פעמים מגיעים למיליון מליארד, עוד עשר פעמים זה ששים פעם, זה כבר טריליון – מליארד כפול מליארד, עוד עשר פעמים זה אלף טריליון, עוד עשר פעמים זה מליון טריליון, עוד עשר פעמים מגיעים למליארד טריליון, מאה פעמים זה אלף מליארד טריליון, אבל לא צריך לדעת מתמטיקה. (ארויז הלבנון).

ליקוטי מוהר"ן, תורה א' על בראשית, "ראשית חכמה", שהעקר זה רק הגמרא, כשמדברים חכמה הכוונה לימוד גמרא, לא מתמטיקה ולא פיזיקה ולא שאר למודים, וגם לא תנ"ך, ולא חומש, זה הכל סודות, הגמרא בנויה לפי שכל מסים, עכשיו כל העולם חייבים ללמוד גמרא, כל העולם, בלי יוצא מהכלל כולל ערבים טורקיה וברזיל ושוייץ כולם חייבים ללמוד גמרא, כי מתברר שהגמרא זה הדבר היחידי שמפתח את השכל כל שאר הלמודים זה רק סתם, זה אחד ועוד אחד זה שתיים, שתיים ועוד שתיים זה ארבע,

קדושת המידות

"זאת חנוכה" – יוצאים לחיים חדשים

רבע זה התקצר מאז בדיוק החשבון הוא פשוט 45 שניות בשקיעה, 45 שניות בזריחה, זה דקה וחצי כפול תשעים תשעים ועוד ארבעים וחמש זה יוצא מאה שלושים וחמש זה נקרא שעתים ורבע, היום היום הולך ומתקצר עד ט"ו בשבט היום הולך ומתקצר ט"ו בשבט הזריחה תהיה בעשרה לשבע היום מתקצר אבל זה בגלל שאדם הראשון ראה שהשקיעה כבר עשויה להתאחר אז הוא הבין שזה מנהגו של עולם ושהגזרה מות תמות נדחתה לאלף שנה.

(ארזי הלבנון).

היום זאת חנוכה נגמרו הימים הנוראים, היום זאת חנוכה היום זה הסיום של הימים הנוראים והיום יוצאים לחיים חדשים לידה חדשה עולם חדש לגמרי, כל אחד מקבל גשמה חדשה אחרי עבודה של תשעים יום מא' תשרי עד א' טבת זה בדיוק תשעים יום, היום מתקצר כל יום 45 שניות בשקיעה ו45 שניות בזריחה זה דקה וחצי, דקה וחצי כפול תשעים יום זה 90 ועוד 45 זה 135 מאה עשרים זה שעתים ורבע, היום מתקצר בשעתים ורבע מא' תשרי שזה היה 12 שעות שזה בשנה היום זה עשר שעות ושלשת

אנשים טובים עדיין קיימים.

בתמונה איש טוב שוטף את החלב לפני שהוא מוכר אותו 🤪

חבר

שלי חשב שחוג
טעמי המקרא זה
חוג בישול בסגנון
התנ"ך

מי שרוצה

סופגניה ללא
גלוטן, צמחונית,
טבעונית, ללא
סוכר... שיאכל
עגבניה 🤪

הכבשה תעביר חיים
שלמים בפחד
מהזאב...
אבל לבסוף זה
שיאכל אותה זה
הרועה..

תאחלו לי בהצלחה
יש לי מחר בבוקר
משפט.... אני רק
מקווה שאישתי תתן
לי להגיד אותו....

אנשים שלוקחים
בעלות על תחבורה
ציבורית
הנה, האוטובוס שלי
הגיע.

אתם קולטים שאם
כד השמן היה קצת
יותר גדול היה לנו
חג של חודש?

החיזוק היומי

הרב'ה הגיע ליפו, ולא הסכימו שהוא ירד.

אז היה צריך לנסוע לחיפה, למערת אליהו.

זה היה הכל מכוון משמים שיגיע לחיפה.

ולכן בחיפה הכי הרבה חוזרים בתשובה, כי הרב'ה הלך ארבע אמות בחיפה!

כל מי שנולד בחיפה: עושה תשובה, חייב לעשות תשובה!

וזה היה האורות שהרב'ה הוריד דוקא בחיפה.

חיפה, זה המקום הכי קדוש שיכול להיות בעולם.

ולכן: שמה עם ישראל עשה תשובה בהר הכרמל!

אליהו הנביא עלה להר הכרמל, ושם כולם עשו תשובה, וירדה אש מהשמים!

מי שעולה להר הכרמל: יכול לראות את המקום שירדה אש מהשמים!

כל הענין: זה לעשות תשובה - זה כל הענין.

"חנוכה" - זה הזמן. הזמן תשובה לעשות על כל העבירות שבעולם.

כל מיני דברים שכולם נכשלים בדור הזה.

בחנוכה, הרב'ה אומר: "סלח נא לעון העם ה'זה כ'גודל ח'סדך ו'כאשר נ'שאת" - ראשי תבות: "חנוכה".

זה ממש יום כיפור ממש.

"חנוכה": זה יום כיפור ממש - שמונה ימים יום כיפור!

יום כיפור זה היה רק יום אחד - פה זה שמונה ימים יום הכיפורים.

כל העוונות נמחלים מכל הגלגולים - מחטא אדם הראשון.

כל הגלגולים של שש אלף שנה!

החיזוק היומי

"תנו לה את הילוד החי", "הילוד החי" - זה ר' נתן: הוא מציל את הילוד החי.

השניה אומרת: "גזורו" - היצר הרע קורע את האדם לגזרים.

אבל הצדיק אומר: לא!

הצדיק: רק הוא יכול להוציא את הבן אדם מהיצר הרע שלו.

היצר הרע: חותך את האדם לחתיכות, חתיכות.

אדם נקרע לגזרי גזרים.

היצר הרע, מכה בו כמו פטישים, כמו מקדחה.

כמו מקדחה חשמלית שחוצבים בהרים: ככה היצר הרע חוצב בתוך הבן אדם!

ואדם צריך כוחות על אנושיים, שלא יחתכו אותו לחתיכות חתיכות!

היצר הרע: חותך אותו גם בעולם הזה, וגם בעולם הבא!

"אשה" נקראת "בינה".

אם רוצים להמתיק את הדינים - זה הכל תלוי באשה! כל השלום: בא רק על ידי האשה.

לכן: אסור שאדם יהיה שניה אחת בלי אשה.

"השרוי בלא אשה: שרוי בלא שלום, בלא שמחה, בלא תורה" - התורה אין לה עליה.

אם אדם לומד תורה, ואין לו אשה: אין שום עליה לתורה שלו - התורה הולכת לקליפות!

לכן אומרת הגמרא: "השרוי בלא אשה: שרוי בלא תורה, בלא שמחה, בלא שכינה" - האשה זה השכינה.

האשה זה לא הגוף - האשה זה רק השכינה, זה רק הנשמה! אשה זה לא בשביל תאוות - זה בשביל שהיא מתחברת עם הנשמה!